



# VAN DE REDAKTIE

STAR MAGAZINE

NR. 33, 9E JAARGANG, OKTOBER 1987

Uitgave van de bridgeclub Star  
Verschijnt 4 maal per jaar

Op het eerste gezicht lijkt de enige overeenkomst tussen bridge en golf te zijn, dat voor beide sporten geen kleedkamers en douches benodigd zijn, een tissue om wat zweetdruppeltjes weg te wassen is meer dan voldoende. Toch raakt de combinatie hoe langer hoe meer in zwang en worden er speciale toernooien voor georganiseerd. Mogelijk is het een van de vele yuppie-trends, en horen we er binnenkort dus niks meer van, mogelijk is het een stuiptrekking van de aloude chic om het al te populair wordende bridge weer de status te geven die er ooit aan werd toegekend en weg te halen uit de ordinaire zweetlucht van sporthallen, ijsbanen, parochiekerken en buurthuizen. Terug naar de lounges van peperdure jachten, de speelzalen van (echte) casino's, de privé-strandjes, de tennisclubs en de golflinks. Voetballen en klaverjassen, golf en bridge, zo hoort dat.

Yuppies of vergane glorie, Star Magazine is er bij en heeft in onze trouwe medewerker Jules van Ogtrop iemand gevonden die over alle kwalificaties beschikt om de 'mental history' te schrijven van bridgers die coute que coute hun laagste kleur willen vasthouden. Het wereldje van de par score.

Jules start in Juan-les-Pins, en dat brengt dit nummer van Star Magazine meteen in de sfeer waarin verder alle artikelen zijn geschreven: bridge abroad. Frankrijk blijft een grote rol spelen in die artikelen, al gaan die alle over de Europese Kampioenschappen te Brighton, al was het maar vanwege de favorietenrol, die ze niet heeft kunnen waarmaken. Nederland was favoriet voor de 5e plaats maar heeft dat evenmin kunnen waarmaken. Het aardige is natuurlijk het falen van de twee teams te vergelijken: twee totaal verschillende visies op de coaching: de no-nonsense benadering van de Franse coach Schemeil (een interview met hem werd vertaald door Pim de Voogt) tegenover Ferdi Oyen, kortom, hoe ga je om met ruzie ende masters and monsters, de Chemla's en Vergoed's. Toine van Hoof maakte een portret van het Franse monster.

Opvallend in Brighton waren de puinhopen, die de Vikingen op hun rooftochten achterlieten. Bert Daemen belicht de verrichtingen van de ons inmiddels vertrouwde Noren Stoofpeer en Vollidiot, voor wie we toch naarstig andere bijnamen moeten verzinnen, en Toine beschrijft de beslissende wedstrijd tussen de Zweden en de Britten. Hoe zouden die Scandinaviërs hun coaching-problemen oplossen?

Redactie: Peter Bosman  
Bert Daemen  
Toine van Hoof  
Edwin Stoel  
Pim de Voogt

Realisatie: Hans Verboom

Abonnementen: f 25,- of BF 500 per jaar

Kontaktadres: Toine van Hoof  
Molièrelaan 5  
3533 VG Utrecht  
030-931866

Girorekening: 2846516 (t.n.v. T. van Hoof)  
Bankrekening: 39.45.51.958 (t.n.v. Star Magazine)



## 5 MINUTEN PROBLEEM deel I

W/NZ      ♠ V 4  
             ♡ B 10  
             ◇ A B 6 4 2  
             ♣ B 8 6 4  
  
             ♠ A B 8 2  
             ♡ A 7 5 3  
             ◇ H V 10  
             ♣ V 3

west	noord	oost	zuid
pas	pas	pas	1♡
pas	2◇	dbl	3SA
dbl	pas	pas	pas

Uitkomst ♣9, de 4 van tafel, oost de 5.

Wat te doen?

Zie verder blz.8



# DE KORTE GOLF

Door onze  
golfmedewerker  
Jules van Ogtrop

Bij golf is het onmogelijk een misslag te verbloemen, terwijl een mooi schot altijd de verdiende bewondering krijgt. Bij bridge daarentegen hebben met name hoge handicappers er vaak geen notie van, wat ze misdoen. Erger nog, ze geven vaak ten onrechte de schuld aan hun partner. Dit doet mij denken aan een incident in Juan-les-Pins, vele jaren geleden.

Op ons strandje aldaar resideerde een aantrekkelijke Francaise, die volgens de gesproken strandkrant reeds twee ongelukkige, maar zeer profijtelijke echtverbintenissen achter de rug had. Marianne (zo zullen we haar maar noemen) werd overladen met attenties door een wat harkerige jonge Engelsman, hetgeen zij zich minzaam maar enigszins verveeld liet welgevallen. Hij heette John, want dat was de naam die zij riep als er weer een karweitje moest worden opgeknapt. Kennelijk had zijn aandringen toch succes, want in het mixedtoernooi trof ik hen tezamen aan de bridgetafel. Hun bridge-verhouding verliep overigens verre van ideaal, want in tegenstelling tot haar mij toelachend decollete stond het gezicht van Marianne op "cinq heures et demie". De volgende kaarten werden ons toebedeeld:

	John	
Z/-	♠ V 9 8 6	
	♥ V B 10	
	♦ 10 2	
	♣ H 8 6 4	auteur
♠ A H B 5 4 2		♠ 10
♥ 6 3		♥ A H 7 5 4 2
♦ 8 7 6 3		♦ V B 9
♣ V	Marianne	♣ 9 7 3

	♠ 7 3	
	♥ 9 8	
	♦ A H 5 4	
	♣ A B 10 5 2	

west	noord	oost	zuid
-	-	-	1♣
1♠	2♣	2♥	3♣
pas	pas	3♥	pas
pas	pas		



Marianne startte met ♣A en ging toen de dummy uitvoerig bestuderen. Als ze met troef had vervolgd, had ik het verder wel kunnen vergeten. Ik had dan een klaveren kunnen troeven op de tafel en mijn laatste klaveren op de hoge schoppen kunnen weggooien, maar hoe kom

ik in mijn hand terug? Het beste is nog van tafel ruiten te spelen. Nu kan zuid haar partner een ruiten laten troeven. Deze moet dan ♣V natrekken, waardoor zuid in staat wordt gesteld ♥8 te maken. Als zuid in de tweede slag met schoppen vervolgt is er een soortgelijk spelverloop.

Niets van dit alles, want Marianne speelde ♠A en ♦H na en liet toen haar partner met zijn vaste troefslag een ruiten troeven. Als noord nu troef terugspeelt heb ik een makkie. De troeven worden getrokken en op een hoge schoppen plus ♥8 verdwijnen mijn verliezende klaveren. Ook als noord klaveren terugspeelt zijn er geen problemen.

Kennelijk levert schoppen na de enige kans om het contract down te spelen. Een kleine schoppen is echter niet goed genoeg. Ik kom aan slag met ♠10 en troef een klaveren in de dummy. Op ♣A verdwijnt mijn laatste klaveren en ik steek met troef over naar mijn hand om de laatste troeven te trekken.

John vond de enige goede terugkomst: ♣V. Dit briljant stukje tegenspel werd door Marianne allerminst gewaardeerd. Uit haar donkere kijkers schoot een dodelijke laserstraal in de richting van John, die wanhopig probeerde haar te kalmeren. Ik kwam aan tafel aan slag en trok een keer troef. Daarna troefde ik een klaveren in de dummy, en op de hoge schoppen gooide ik mijn laatste klaveren weg. Ik kon niet meer in mijn eigen hand komen zonder door Marianne te worden overgetroefd. Dat deed ze onder het uitspreken van de historische woorden: "Heureusement je peux te corriger." De arme John probeerde in een mengsel van Frans en Engels het geniale van zijn tegenspel uit te leggen. Ze wou niet luisteren. Het was waanzin, zo vond ze, om ♣V in de vork te spelen; zonder die stomiteit zou ik zeker twee down zijn geweest. Voor mij zou het een kleine moeite zijn geweest om het betoog van John te ondersteunen en hem de hemel in te prijzen. Er was echter een nobele overweging, die mij daarvan weerhield. Met haar slechte en bovendien eigenwijze bridge was de verbintenis tussen die twee tot ondergang gedoemd. Ik gaf haar dus maar gelijk en dat leidde ertoe, dat zij mij de volgende dagen op het strand vriendelijk toelachte. Ik ben benieuwd welke verklaring Freud voor mijn lafhartig optreden zou hebben gehad.

# BRIDGE ABROAD

## 25 POÄNG !

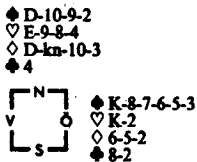
Edwin Stoel

Torsdagen den 20 augusti 1987



### bridge

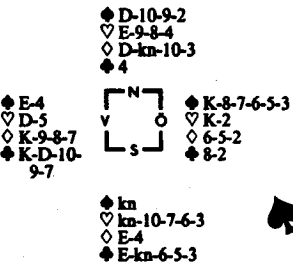
Dagens bricka kommer från Sveriges match mot Portugal i EM, en match där Sverige tog maximala 25 poäng. Syd giv, alla i zonen.



Syd Nord  
1♥ 4♥  
pass

Utspel: Klöverkung. Spelföraren tog utspelet på handen och stal en klöver på bordet. Därefter fortsatte han med låg spader till trea, knekt och ess. På Västs spadervända lade ni lågt och spelföraren sakade ruterfyra. Närmast följde ruter till esset och klöver till stöld med hjärterätta. Hur tänker ni er försvaret när Väst markerat för femkorts klöver och fyrtorts ruter?

Vid EM i Brighton var Hans Göthe Öst för Sverige. Han sakade obekymrat en spader. Hela given var:



Den portugisiska spelföraren fortsatte nu med ruter till stöld och försökte ta ytterligare en lågstöld i klöver. Göthe stal över och

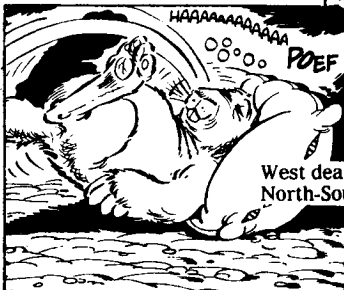
vände med trumf. Spaderdam täckte han sedan med kungen varefter Syd måste avstå ett trumfstick till Väst och ett klöverstick för en straff.

Hade Öst stult över bordet första gången spelföraren stal klöver på bordet, hade det blivit jämn hemgång i kontraktet. Syd sätter då spaderkung på press mot handens trumf och får försörjning för sina klöver.

Spelföraren borde nog stult in den tredje klöver högt på bordet. Efter en andra ruterstöld på handen ger klöver till stöld hemgången oberoende om Öst stjälar över eller ej.

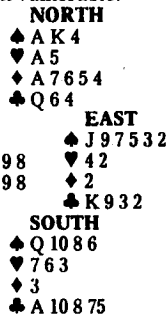
Vid andra bordet gjorde Björn Fallenius fem trick i samma kontrakt så Sverige vann 13 imp på brickan.

TOMMY GULLBERG  
P O SUNDELIN



West dealer.  
North-South vulnerable.

By B. JAY and STEVE BECKER



Dear Mr. Becker: I suffer from nightmares — bridge nightmares, that is. I have been having the same dream for many years now, and I have gone to see quite a few psychiatrists about it, but they don't seem to be able to do a thing for me — and some of them are pretty bad bridge players besides.

I'm not a good player either, but I seem to play even worse when I'm asleep. What happens is that I am always dealt the East hand — I recognize it each time by the four deuces — and my partner, the idiot, always opens the bidding with two hearts.

I don't think he has a genuine two bid even though he has ten sure tricks in his own hand — but that's

beside the point. The bidding from then on doesn't always go the same, but somehow or other South always winds up playing the hand in seven spades.

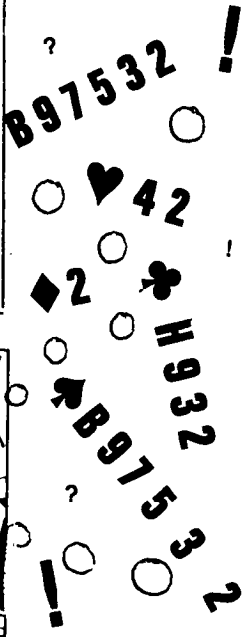
I invariably double him — call it a compulsive double if you will — and he always redoubles and makes it. This comes to a tidy 3,090 points, and frankly, I can't afford to lose that many points on one deal even though it is true I play for only nominal stakes.

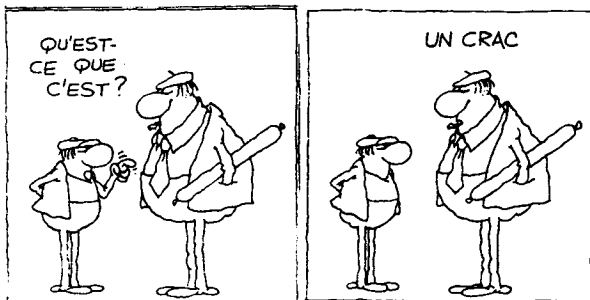
I don't think my double of seven spades is really atrocious, especially considering that my partner, the idiot, opened with a two bid — but South always makes the contract.

My partner usually opens the king of hearts. Declarer takes it with the ace and leads the queen of clubs. I cover with the king and South wins the ace, catching the jack, enters dummy with a diamond, leads the six of clubs and lets it ride.

Then he repeats the finesse against my nine, cashes a high club, discarding a heart from dummy, and ruffs a heart with the four of spades. After that, with six tricks to go, he cross-ruffs the hand as I sit by helplessly undertrumping everything he plays.

I just thought that if I wrote and told you about this extraordinary hand, and got it off my chest, maybe the bad dream would go away. Cordially yours, John Q. Dough.





# QUIZ

1. Uw naam is Steen Møller, uitkomend voor Denemarken, en u hebt als west:

- ♠ 10 8 5 4 3
- ♥ B 8 6
- ♦ B 10 2
- ♣ 7 4

U speelt met Dennis Koch tegen de Fransen Cronier-Label, en moet uit na het volgende biedverloop:

west	noord	oost	zuid
-	1 ♣	pas	1 ♥
pas	1 ♠	pas	3 SA
pas	pas	dbl	pas
pas	pas		

Welke kaart legt u op tafel?

2. Eveneens tegen Cronier-Label zit u nu op de zuidplaats van Hans Vergoed, en u mag uit na het volgende biedverloop:

west	noord	oost	zuid
-	pas	1 ♠	pas
2 ♥	pas	2 SA	pas
3 ♠	pas	4 ♣	pas
4 ♥	pas	4 SA	pas
5 ♥	pas	5 SA	pas
6 ♦	pas	6 ♠	pas
pas	pas		

- U hebt:
- ♠ 10 4
  - ♥ 10 9 4
  - ♦ V 10 9 3
  - ♣ H B 10

Wat kiest u?

3. Tegen Zwitserland zit u op de westplaats met:

- ♠ 9 2
- ♥ B 5 4
- ♦ 10 7 6 5
- ♣ H B 6 3

en u hoort:

west	noord	oost	zuid
-	1 SA(15-17)	pas	3 ♥ 1)
pas	4 ♥ 2)	pas	5 ♣ 3)
?			

- 1) sterke transfer voor ♣, sleminteresse
- 2) ♥-cue, steunt ♠
- 3) controlebod

Past u, of geeft u een uitkomstdoublet?

4. Tegen het Italiaanse damesteam zit u west met:

- ♠ H B 10 3 2
- ♥ -
- ♦ 8 7 3
- ♣ H V 8 7 2

en het bieden gaat:

west	noord	oost	zuid
-	-	-	pas
pas	1 ♥	pas	4 ♣(Splinter)
dbl	4 ♥	pas	pas

Onderneemt u nog wat na uw goede uitkomstdubbel?

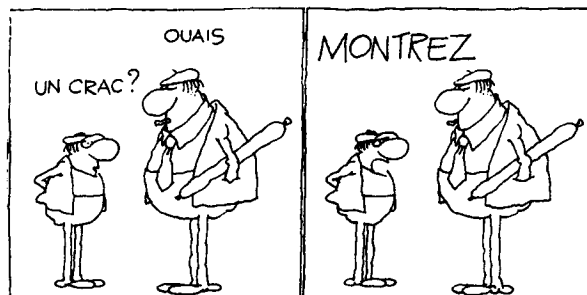
5. U mag even de Belg Wanuffel vervangen op de westplaats in dit spel tegen Griekenland, met:

- ♠ 3
- ♥ 9 8 5
- ♦ A 9 6 2
- ♣ H 10 9 8 3

en U stort U meteen hartstochtelijk in het bieden (NZ kwetsbaar):

west	noord	oost	zuid
-	1♣	2SA	3♠
5♦	5SA	pas	6♣
pas	pas	7♦	7♠
?			

Awel, acht koeken mag ge niet meer roepen, zonne, resteert passen of kontreren...



Oplossingen zie volgende blz.

# DE INTRIGES VAN HET UITKOMSTDOUBLET

Peter Bosman

Het moeilijkste bod is PAS, heb ik altijd geleerd, maar die les ben ik pas na veel schade en schande goed gaan begrijpen. Maar ja, voor velen is bieden een groot avontuur, en dat was het voor mij ook. Het prikkelende, maar bedrieglijk gevoel de schepper te zijn van een meesterlijke intrige - om er dan zelf het slachtoffer van te worden.

Nauwelijks minder moeilijk is het doublet. De tijden dat het doublet niet misverstaan kon worden (STRAF!) zijn allang voorbij. Aan dit bod worden tegenwoordig tal van betekenissen toegekend, die per situatie verschillen en waarover nauwkeurige afspraken moeten worden gemaakt. Geen wonder dat menig artikel over dit onderwerp de titel 'double trouble' heeft meegekregen.

Ook Star Magazine heeft eerder enkele beschouwingen over het doublet gepubliceerd, met name over het informatiedoublet (zie nr.1, 2 en 4).

Tot de verzameling informatiedoubletten behoort het uitkomstdoublet, dat soms tevens dienst doet als uitneemdoulet (take-out double).

Idealiter dient het uitkomstdoublet -what's in a name- om uitkomst te bieden voor een startprobleem van partner. In de praktijk betekent dat doorgaans dat partner afziet van de 'natuurlijke', of anders 'veilige' start die hij, zonder het doublet, gekozen zou hebben. Maar de praktijk is ook dat alleen al de beschikbaarheid van dit bod voor vele bridgers, die van intriges houden, voldoende is om zich keer op keer te laten verleiden tot dulle akties, die soms goed, meestal slecht aflopen. Slecht ook voor het partnership. Want niets is frustrerender dan op dringend verzoek van je partner af te zien van de enige goede start die je normaal zou hebben gekozen... Of dwars door het toch niet zo heel solide kleurtje van partner heen te scheuren... Of een gigantische minscore moeten noteren omdat het doublet ingelaten (of geredoubleerd) wordt en het contract met een of meer overslagen wordt gemaakt...

Voorals Stayman wekt de lust tot vervaarlijke uitkomstdoubletjes op. Velen kunnen de verleiding niet weerstaan vriend en vijand te attenderen op wat klaverens tegen. Zo mocht een Nederlands paar bij de laatste EG-



kampioenschappen in Valkenburg 2♣ geredoubleerd +1 noteren voor een wereldscore, nadat het Stayman-2♣ bod was gedoubleerd met HV10x. Ook Marijke van der Pas mocht tijdens de Europese Bridgekampioenschappen te Brighton het genoeg smaken 3SA gedoubleerd te maken nadat er weer een Stayman-doubletje was losgelaten, met HB-vijfde, en ja hoor, klaveren bleek de enige maakstart.

Genoeg over dat spel, dat al voldoende aandacht kreeg van Nederlandse bridgejournalisten. Wel nemen we een vijftal andere spellen uit ditzelfde toernooi als voorbeeld van succesvol (en minder geslaagd) gebruik van het uitkomstdoublet. Vooral om duidelijk te maken dat daarvoor aan strictere eisen moet zijn voldaan dan alleen de tinteling van het avontuur...

Voordat u verder leest kunt u uw krachten meten met die van de internationals door de vijf problemen eerst zelf op te lossen. Ze staan in de gebruikelijke quizvorm op blz. -4-

1. Als eerste een voorbeeld van effectief gebruik van dit biedwapen, zeer kordaat optreden van de Deen Dennis Koch in de wedstrijd tegen Frankrijk:

	Cronier	
N/NZ	♠ A B 9 2	
	♥ 9 5 4	
	♦ H V 7	
	♣ V 6 3	
Møller		Koch
♠ 10 8 5 4 3		♠ V 7 6
♥ B 8 6		♥ A 3 2
♦ B 10 2		♦ 6 5
♣ 7 4	Lebel	♣ A H 10 9 8
	♠ H	
	♥ H V 10 7	
	♦ A 9 8 4 3	
	♣ B 5 2	

Het biedverloop in de gesloten kamer ging als volgt:

west	noord	oost	zuid
-	1 ♣	pas	1 ♥
pas	1 ♣	pas	3 SA
pas	pas	dbl	pas
pas	pas		

Steen Møller startte netjes met ♣7 (3-9-B), en Lebel ging kansloos een down. Je kunt je natuurlijk afvragen welke start Moeller zou

hebben gekozen als er niet gedoubleerd was, maar klaverenstart is bepaald niet opgelegd. Het doublet vraagt erom, en is ook goed geplaatst met een, mogelijk twee aankomers. Hoe triviaal het ook klinkt, dit is meteen de eerste eis die je moet stellen: je moet wel een flinke kans hebben het gedoubleerde contract ook inderdaad down te spelen (dat is vooral bedoeld voor al te gretige Stayman-doubleerders...).

Open bleven Schou-Hulgaard als NZ tegen Chemla-Perron toch wat verrassend uit de manche en maakten ♠ met twee overslagen, goed voor een smakimps.

2. In de wedstrijd tegen Frankrijk kreeg Hans Kreijns de kans via een uitkomstdoublet zijn team aan een vrachtimps te helpen op dit spel:

N/allen      ♠ -  
 ♥ B 8 7 5 2  
 ♦ H B 8 2  
 ♣ 8 6 5 4

♠ A B 8 7 5 2      ♠ H V 9 6 3  
 ♥ A H 3            ♥ V 6  
 ♦ 5 4                ♦ A 7 6  
 ♣ V 9                ♣ A 3 2

♠ 10 4  
 ♥ 10 9 4  
 ♦ V 10 9 3  
 ♣ H B 10 7

Open ging het bieden (Kreijns-Vergoed NZ, Lebel-Cronier OW):

west	noord	oost	zuid
-	pas	1 ♠	pas
2 ♥	pas	2 SA	pas
3 ♣	pas	4 ♣	pas
4 ♥	pas	4 SA	pas
5 ♥	pas	5 SA	pas
6 ♦	pas	6 ♠	pas
pas	pas		

4♣ en 4♥ zijn controles, en met 4 SA (azenvragen) geeft oost te kennen zelf over de benodigde ruitencontrole te beschikken. Voor de rest is het gewoon azen en heren vragen.

Hans Vergoed op de zuidplaats mocht nu raden naar de beste start. Wat het bezit van de tieners betreft was elke kleur goed. Maar het biedverloop indiceert een aanvallende start, geen troefstart dus, en ♠10 uit (van de 3-kaart) komt dan ook niet zo in aanmerking. De lage kleuren dus, maar welke? Vergoed gokte verkeerd en legde ♣B, waarmee het contract meteen gemaakt was. Een uitkomstdoubletje op 6♦ zou Vergoed meteen van het probleem verlost hebben. Maar voldoet dat wel aan de bij het voorgaande probleem genoemde eis? Is zo'n dubbel met alleen HBpukpuk niet veel te riskant?

De oplossing is ongetwijfeld minder opgelegd dan in het voorgaande probleem. Je hebt geen zekerheid dat 6♠ down gaat. Maar je kunt wel bedenken, met welk uitkomstprobleem zuid te kampen zal krijgen, en je weet bijna zeker dat klaverenstart niet winnend zal zijn. En bang dat het doublet op 6♦ ingelaten wordt hoef je echt niet te wezen, en dat is nou net het grote verschil met doubleren op Stayman. De doorslaggevende overweging is hier dat je je partner de verkeerde gok bespaart.

Gesloten kreeg Enri Leufkens in hetzelfde contract ♥10 uit van Chemla (zuid), en maakte dus eveneens zijn contract, zodat het spel gelukkig niets kostte.



3. In het informatiebulletin van het toernooi waarschuwde Terence Reese nog tegen lichtzinnig gebruik van uitkomstdoubletten op cuebids en andere conventionele boden (zoals Stayman). Die blijken eerder de tegenstanders dan de verdediging op het goede spoor te zetten. Een paar nummers later kon Jean Besse er echter een fraai voorbeeld van geven uit de wedstrijd Zwitserland-Finland:

N/Allen      ♠ A H 5  
 ♥ A H V 9  
 ♦ B 8  
 ♣ 10 8 7 5

♠ 9 2                ♠ B 8  
 ♥ B 5 4            ♥ 10 8 3 2  
 ♦ 10 7 6 5        ♦ H V 9 3 2  
 ♣ H B 6 3           ♣ 4 2

♠ V 10 7 6 4 3  
 ♥ 7 6  
 ♦ A 8  
 ♣ A V 9

Met de Zwitsers op de NZ plaatsen ging het bieden:

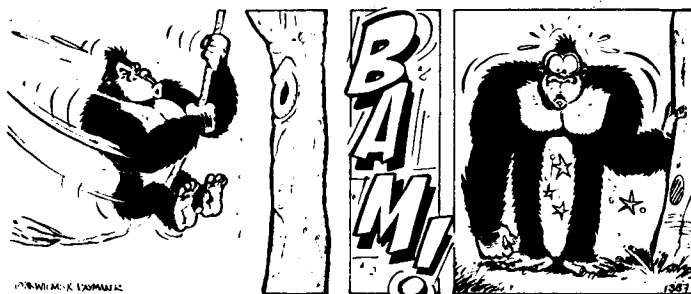
west	noord	oost	zuid
-	1 SA	pas	3 ♥
pas	4 ♥	pas	5 ♣
dbl	5 ♥	pas	6 ♠
pas	pas	pas	

Toelichting: 3♥ is een sterk, slem-inviterend transferbod, 4♥ is een cue (stelt ♠ vast), en 5♣ gaf eveneens een controle aan.

En nu kwam het. Toen west het nodig vond een

informatiedoublet te geven, besloot noord heel verstandig niet te transfereren en zuid de schoppen te laten bieden. West moest nu zelf uitkomen, en koos voor de ruiten, via de vrouw voor het aas.

Ziehier nu het tweede voordeel voor de tegenstanders: de leider wist nu dat de klaverensnit het verkeerde parcours zou zijn, en zocht dus naar een andere oplossing. Er is dan eigenlijk maar een andere speelwijze: eliminatie en ingooi. Dus:  $\diamond A$ , de drie hoge harten (waarop de verliezende ruiten verdwijnt), ruiten getroefd,  $\clubsuit H$  en de laatste harten hoog getroefd, met  $\clubsuit A$  tevens de laatste troef trekkend terug naar dummy om vandaaruit de klaveren te laten doorlopen naar west. Die mag nu in de klaverenvork of in de dubbelrenonce spelen. Dit alles ervan uitgaande dat de troeven 2-2 en de harten 3-4 of 4-3 zitten. In werkelijkheid volgde de Zwitserse zuid een variant op het eliminatiethema, rekenend op de 3-kaart harten bij west (die moest immers lengte in de lage kleuren plus een doubleton schoppen hebben, want de troeven moesten in elk geval 2-2 zitten). Hij sloeg  $\clubsuit AH$  (zucht), de drie hoge harten (ruiten weg), troefde een ruiten en ging er met  $\clubsuit V$  uit. Mocht west toch nog de vierde harten hebben (de B of de 10) en deze naspelen dan zou onze Wilhelm Tell zijn overgestoken naar  $\clubsuit 5$  in dummy (netjes  $\clubsuit 3$  bewaard!) om alsnog op  $\clubsuit B$  te snijden - en de appel te missen.



...lichtzinnig...

Het uitkomstdoublet in dit spel wijst op de derde voorwaarde: de tegenstanders mogen niet meer van de informatie profiteren dan de verdediging. Dat geldt uiteraard zowel voor het bieden als voor het afspelen (in dit spel voor allebei...). Voor het bieden dreigen de volgende gevaren:

- de tegenstanders krijgen door het doublet een extra biedronde om controles te bieden;
- de tegenstanders stoppen tijdig af, terwijl ze anders een kansloos contract zouden hebben bereikt;
- de tegenstanders vinden onverwacht een fitje in de geboden kleur en gaan dat lekker laag (en geredoubleerd) zitten spelen

met de vijandelijke troeven als een open boek (dit geldt m.n. voor de Stayman-doubletjes);

- de tegenstanders kunnen het contract nu in de goede hand manoeuvreren;
- de tegenstanders krijgen de kans een betere speelsoort te vinden (bijvoorbeeld SA in plaats van het anders normale troefcontract).

In dit geval ging het mis op het een na laatste punt.

Bedenk bovendien dat klaverenstart door oost het contract weliswaar zeker meteen om zeep zou hebben gebracht, maar dat elke andere start hoogstwaarschijnlijk tot hetzelfde eindresultaat zou hebben geleid. Zonder de informatie van west zou de leider immers af zijn gegaan op de dubbele klaverensnit, een veel kansrijker speelwijze dan de eliminerende (waarvoor per se de troeven 2-2 en de harten 3-4 of 4-3 moeten zitten).

4. Een heel bijzonder en nuttig gebruik van dit biedwapen maakte de Francaise Danielle Gaviard, west, in de match tegen de Italiaanse concurrentes:

Z/NZ	$\clubsuit V 8$	
	$\heartsuit H V B 4$	
	$\diamond 9 6 4 2$	
	$\clubsuit A B 6$	
$\clubsuit H B 10 3 2$		$\clubsuit 9 5$
$\heartsuit -$		$\heartsuit A 8 2$
$\diamond 8 7 3$		$\diamond A B 10 5$
$\clubsuit H V 8 7 2$		$\clubsuit 10 5 4 3$
	$\clubsuit A 7 6 4$	
	$\heartsuit 10 9 7 6 5 3$	
	$\diamond H V$	
	$\clubsuit 9$	

west	noord	oost	zuid
-	-	-	pas
pas	1 $\heartsuit$	pas	4 $\clubsuit$
dbl	4 $\heartsuit$	pas	pas
4 $\clubsuit$	pas	5 $\clubsuit$	5 $\heartsuit$
pas	pas	dbl	pas
pas	pas		

Merk op dat Danielle Gaviard in de ideale positie verkeerde haar schoppenbezit op 4-hoogte te introduceren! Het informatieve doublet op het splinterbod was hier two-way: zou oost nu  $4\heartsuit$  hebben gedoubleerd dan zou zij een goede start hebben gehad (uitkomstdoublet) of anders hebben mogen kiezen tussen uitnemen met  $4\clubsuit$  of met  $5\clubsuit$  (take-out double). U ziet het:  $4\heartsuit$  is knetterdood, en dat werd gemaakt in de andere kamer, terwijl  $5\heartsuit$  met geen mogelijkheid gewonnen kan worden. Het leverde de Francaises 13 imps op. We zien hier de vierde eis: de gedoubleerde kleur moet speelbaar zijn voor de take-out.

5. Een Belg was de eerste die erin slaagde een uitkomstdoublet door zijn partner te voorkomen. Hans Kreijns zag het in de wedstrijd Griekenland-Belgie, door Hugh Kelsey opgetekend in het bulletin, onder de titel (U raadt het al):

DOUBLE TROUBLE

N/NZ	♠ A 10 9 8	
	♥ A 2	
	♦ -	
	♣ A V B 7 5 4 2	
♠ 3		♠ 4 2
♥ 9 8 5		♥ H V B 10 3
♦ A 9 6 2		♦ H V 8 7 5 3
♣ H 10 9 8 3		♣ -
	♠ H V B 7 6 5	
	♥ 7 6 4	
	♦ B 10 4	
	♣ 6	

west	noord	oost	zuid
Wanufel	Zotos	F'nnier	Lambrinos
-	1 ♣	2 SA	3 ♠
5 ♦	5 SA	pas	6 ♠
pas	pas	7 ♦	7 ♠
dbl	allen passen		

Na een openingsbod van 2♣ en een volgbod van 2SA (rode kleuren) steeg de bieding snel tot duizelingwekkende hoogte. Noord deed over 5♦ nog een grootslempoging, maar zuid nam wijselijk genoegen met klein slem. Dit liep door naar Fauconnier die besloot dat 7♦ een goedkope verzekeringspremie zou zijn. Zou zuid met 7♠ hebben vervolgd, dan zou oost natuurlijk een Lightner doublet hebben gegeven voor de klaverstart.

Zuid ging inderdaad door naar 7♠, maar oosts plannen werden doorkruist toen zijn partner



hem voor was met een doublet. Hij kon niets anders doen dan passen en er het beste van hopen. Zijn broek zakte af toen west ♥5 op tafel legde. Maar het bleek allemaal niet zo erg want het contract kon toch niet gemaakt

worden. De leider nam in slag drie een klaversnit, zodat Fauconnier toch zijn introever kreeg + een hartenslag voor 2 down. In de gesloten kamer redde oost eveneens met 7♦, maar hier besloten NZ de zekere plusscore te pakken. Dit was nog eens 300 voor België en 13 impen."

De Lightner double, die Fauconnier hier had willen geven na de Grieken listig eerst in 7♠ te hebben gedreven, behoort tot de familie van de uitkomstdoubletten, maar is wel een heel bijzonder type. Het bod is alleen van toepassing tegen troefcontracten op slemnivo en vraagt dwingend om een ongewone start. Ongewoon dat wil zeggen: niet in een door de verdediging tussengeboden kleur, niet met troef, noch met enige andere gezien het biedverloop voor de hand liggende start. In de regel vraagt degeen die doubleert een uitkomst in zijn renonce. Uiteraard behoeft het Lightner doublet niet aan de voorwaarde te voldoen dat de gedoubleerde kleur eventueel speelbaar is voor de take-out, maar verder gelden dezelfde eisen als aan alle andere uitkomstdoubletten. In het bijzonder moet hierbij worden opgepast voor het gevaar dat de tegenpartij het contract in de andere hand manoeuvreert en zijn toevlucht zoekt naar een veiliger speelsoort.

© Star Magazine 1987

5 MINUTEN PROBLEEM deel II

♠ V 4  
 ♥ B 10  
 ♦ A B 6 4 2  
 ♣ B 8 6 4

♠ A B 8 2  
 ♥ A 7 5 3  
 ♦ H V 10  
 ♣ V 3

Niet gek, al acht slagen van top en een schoppensnitje voor de negende. Maar niet te haastig. De start plaatst ♠A en ♣H bij oost. Met ♠H erbij en een tweekleurenspeel zou hij wel een derdehandsje gevonden hebben. En waar doubleert west op? alleen maar ♥HV?

Nee, het kan nog een lastig spelletje worden. Misschien moeten de eerste slag wel duiken, maar dan zul je zien dat we dadelijk net een slagje tekort komen. Dus we pakken ♣V en incasseren ♦H. West gooit de 3 en oost de 5...van schoppen! Ook dat nog. Wat nu?

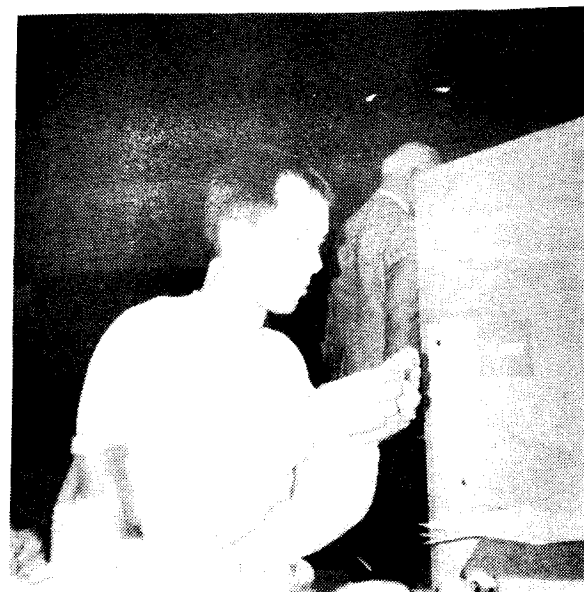
Zie verder blz.12



# VOLL - STOEVNENG

Bert Daemen

Het Noorse team presteerde goed in Brighton, ondanks de zeer jonge leeftijd van het team en het feit dat er vier debutanten aantraden, nl. Tundal (25), Groetheim (27), Bentzen (32) en Rasmussen (31). De twee spelers met ervaring zijn nota bene nog jeugdspelers nl. Roar Voll (24) en Jon Andreas Stoevneng (24). Dit paar zullen we eens nader belichten.



Stoevneng

Roar Voll en Jon Andreas Stoevneng wonnen deze zomer het Noorse teamkampioenschap voor junioren. Naast hun vele optredens in het Noorse jeugdteam maakten zij hun debuut in Salsomaggiore (1985), nadat zij het Noorse parenkampioenschap zowel voor junioren als voor senioren gewonnen hadden en in het team speelden dat als tweede in het open Noorse viertallenkampioenschap eindigde. Ze wonen in Trondheim waar zij hun "cand. scient." graad (doctoraal) behaalden. Voll houdt zich bezig met operations research, Stoevneng met theoretische natuurkunde. Voll is ondanks zijn jeugdige leeftijd al grandmaster, de hoogste titel in Noorwegen.

Het is niet de eerste keer dat het paar Voll-Stoevneng in Star Magazine voorkomt. Enri Leufkens beschreef enige wat minder gelukkige doch briljante spellen van dit paar, waarin hij Voll 'Herr Vollideot' en Stoevneng 'Gestooftde Peer' als bijnaam geeft (zie SM nr 29 blz. 29). Stoevneng won dit jaar de Solomon Award voor het beste afspel met het volgende spel tijdens de EK jeugd in Boedapest tegen België:

```

♠ B 10 8 6 2
♥ V
♦ B 6
♣ H V B 4 3

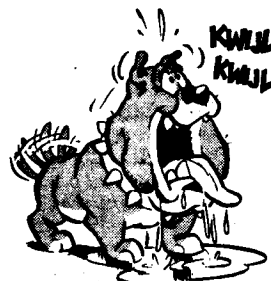
♠ A V 5 4
♥ A 5 3
♦ H V 9 7 5
♣ 10

♠ 9
♥ H 8 7 4 2
♦ A 10 4
♣ A 8 7 3

♠ H 7 3
♥ B 10 9 6
♦ 8 3 2
♣ 9 6 2
    
```

west	noord	oost	zuid
Voll		Stoevneng	
-	-	1 ♥	pas
2 ♦	pas	2 ♥	pas
2 ♠	pas	2 SA	pas
3 ♥	pas	4 ♣	pas
4 ♦	pas	4 ♥	pas
4 SA	pas	5 ♣	pas
5 SA	pas	6 ♣	pas
6 ♥	allen	passen	

Na de start van ♣B kreeg het onmogelijke contract kansjes. Stoevneng wikkeldde het spel be- gaafd af: na ♥A speelde hij ♣A, klaver ge- troefd, ruiten naar de aas en een schoppen naar de vrouw! Vervolgens ♣A, schoppen ge- troefd en een klaver getroefd met dummy's laatste troef. ♥HV werden geincasseerd en een ruiten getroefd met de zeven. Zuid kan over- troeven maar moet dan naar ♥H8 toe spelen.



Consternatie voor de wedstrijd Denemarken-Noorwegen. Voll (li) en Stoevneng hebben een conventionele verdediging bedacht tegen de Saffle-spade van Schou-Hulgaard. Dezen, op hun beurt, komen met nieuwe afspraken aan waartegen de Noren weer protesteren. Toernooileider Harold Franklin (midden) gebiedt de spelers hun gekrakeel, dat al een kwartier duurt, onmiddellijk te beëindigen. Rechts op de foto Max Rebattu, die destijds met zijn 1-schoppenopening in Biarritz ook al zoveel stof deed opwaaien.



Nu een aantal spelletjes van hun optreden in Brighton. Het eerste spel is uit de wedstrijd tegen de Denen.

O/NZ            ♠ B 10 8 5 4  
                  ♥ 2  
                  ♦ A V 9 8 2  
                  ♣ A V

♠ A H 9 3 2                            ♠ -  
 ♥ 5                                        ♥ A H V 10 8 7  
 ♦ H 4                                     ♦ 10 5            5 3  
 ♣ 10 9 8 6 4                            ♣ 7 5 3

                 ♠ V 7 6  
                  ♥ B 9 4  
                  ♦ B 7 6 3  
                  ♣ H B 2

Open:

west	noord	oost	zuid
Voll	Schou	Stoevneng	Hulgaard
-	-	4 ♣ <sup>1)</sup>	pas
4 ♥	dbl	pas	pas
rdbl	allen	passen	

<sup>1)</sup> transfer ♥

Start: ♠B, resultaat OW +880.

Gesloten:

west	noord	oost	zuid
Schaltz	Tundal	Boesgard	Groethelm
-	-	4 ♥	pas
pas	4 ♠	5 ♥	5 ♠
dbl	allen	passen	

Start: ♥5, 3 down, OW +800.

In de open kamer maakten Voll-Stoevneng de ramp van hun maatjes goed, geholpen door de schoppenstart.

De volgende twee spellen komen uit de Scandinavische confrontatie tegen het Zweedse team, bestaande uit 'oude' Europese kampioenen en de 'youngsters' van het Noorse team. De Zweden spelen het Carrot Club-systeem met een sterke pas variant.

N/-            ♠ 8 7 2  
                  ♥ H 8 6 4  
                  ♦ 10 4  
                  ♣ H V 9 5

♠ H 10 6 4                            ♠ A V B 9  
 ♥ V 7 5                                ♥ A 9 3 2  
 ♦ B 7                                    ♦ A H 9 8 5  
 ♣ 10 8 3 2                            ♣ -

                 ♠ 5 3  
                  ♥ B 10  
                  ♦ V 6 3 2  
                  ♣ A B 7 6 4

west	noord	oost	zuid
Voll	Gullberg	Stoevneng	Goethe
-	1 ♦	dbl	pas
1 SA	pas	2 ♥	pas
3 ♥	pas	4 ♥	allen passen

Noords 1♦ geeft 0-8 punten, iedere distributie aan. Het doublet van oost gevolgd door 2♥ geeft 16-18 pnt met tenminste 5 hartens aan - dacht west. Dat dit spel de Noren impen zou

gaan kosten leek zeker, aangezien de Zweden aan de andere tafel het voor de hand liggende contract van 4♠ bereikten en met een overslag maakten. De vraag was alleen hoeveel? Zuid startte met ♡B, die hield. Noord gaf met de vier een even aantal troeven aan. Toen Goethe de dodelijke klaverswitch niet vond en met ♡10 vervolgde behoevde Stoevneng Noorwegen voor een ramp: ♡10, V, H, A. Vervolgens ♦AH en terwijl de kibitzers hun adem inhielden, liet hij ♡9 razen. Hierna was de zaak weer onder controle en er werden alleen nog twee troefslagen afgegeven.

Een paar spellen later opnieuw Stoevneng in de picture:

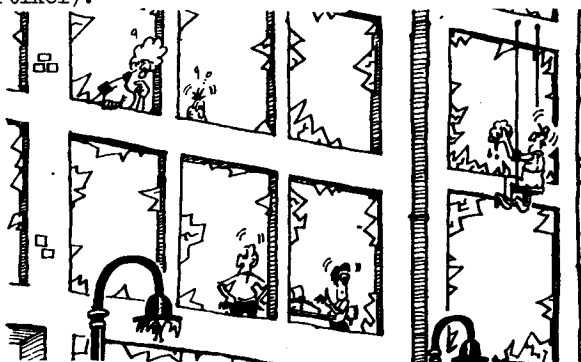
Z/-            ♠  
                  ♡ ??  
                  ♦  
                  ♣

♠                            ♠ V B 8 6 2  
 ♡ ??                        ♡ V  
 ♦                            ♦ H B 10 9  
 ♣                            ♣ 9 6 3

                 ♠ H 9 5  
                  ♡ 9 8 3  
                  ♦ 8 4 3  
                  ♣ A H V B

west	noord	oost	zuid
Voll	Goelberg	Stoevneng	Goethe
-	-	-	pas
pas	1 ♣	1 ♠	pas
2 ♠	3 ♡	3 ♣(!)	pas
pas	dbl	pas	4 ♡(?)
allen	passen		

Zuids pas belooft 12-16 punten en 1♣ is een positieve relay (♡ zou non-forcing zijn). Stoevneng was niet stil te krijgen en bood vrolijk door tot 3♣, die noord voor take-out doubleerde. 4♡ is misschien dubieus, maar met een paar klaveren bij noord heeft zuid niet meer dan 2 verdedigende slagen. De start van ♠V houdt. Wat speelt u na? (oplossing einde artikel).



Tot het eind toe was het Noorse team in de running voor de tweede plaats, die recht geeft op deelname aan de Bermuda Bowl. De laatste wedstrijd was tegen Nederland en ging verloren met 13-17, waarna ze genoeg moesten nemen met een derde plaats. Een spelletje uit deze wedstrijd:

N/allen            ♠ A V 10 7  
                  ♡ A V 7  
                  ♦ 9 6 3 2  
                  ♣ 10 5

♠ H 6 4 3                            ♠ B 9 2  
 ♡ H 10 6 5 4                        ♡ 9 3  
 ♦ -                                        ♦ H B 10 8 7  
 ♣ A 9 8 7                                ♣ V 3 2

                 ♠ 8 5  
                  ♡ B 8 2  
                  ♦ A V 5 4  
                  ♣ H B 6 4

Open		Gesloten	
noord	zuid	noord	zuid
Kirchhoff	Tammens	Voll	Stoevneng
1 ♦	2 SA	1 ♠	2 ♣
3 SA	pas	2 SA	3 SA
		pas	

In de open kamer werd dit spelletje door Tammens zeer bekwaam afgespeeld. Na hartenstart voor de boer werd schoppen naar de 10 voor de boer van oost gespeeld, die met ♡B vervolgt, genomen met de aas (west hartje weg). Harten naar de vrouw en ♠10 via vrouw en heer voor de aas. Vervolgens harten naar de aas en ruiten via de 8 voor de vrouw (west klaver weg). Nu ging Tammens met ruiten van slag. Als oost nu zijn ruiten meeneemt, komt west in dwang, dus ♣9 na voor de vrouw. West wordt nu ingegoid met ♠H en klaver na en moet in de schoppenvork spelen. Hoe deze eindfiguur in de bridgeliteratuur genoemd wordt weet ik niet, misschien is een 'Stripsqueeze-steppingstone' wat.

Gesloten zit het contract in de andere hand en krijgt Voll ♡B start die hij laat houden. West switcht naar ♡9 (waarschijnlijk is ♦10 na beter) voor boer, heer en aas. Vervolgens ♣5 naar de boer voor de aas. West vervolgt met ♣3 via de 7 voor de 9 van oost die harten terug speelt, via de 8, 10 voor de vrouw. ♡7 (waarop oost ♣2 weggooit!!, klaver of ruiten weg is beter) en ♦AV (via snit) worden geincasseerd waarop west in dwang zit in de vol-

gende eindfiguur:

♠ A V 10	
♥ -	
♦ 9 6	
♣ 10	
♠ H 6 4	♠ B
♥ -	♥ -
♦ -	♦ H 10 8
♣ 9 8 7	♣ V 3
♠ 8	
♥ -	
♦ A 5	
♣ H 6 4	

Oplossing tegenspelprobleem:  
Stoenveng trapte niet in de ♠-val maar speelde simpel klaver na. Dit bleek de winnende defense. Het hele spel:

Z/-	♠ 10 7 3	
	♥ A B 7 6 4 2	
	♦ A V 7	
	♣ 4	
♠ A 4		♠ V B 8 6 2
♥ H 10 5		♥ V
♦ 6 5 2		♦ H B 10 9
♣ 10 8 7 5 2		♣ 9 6 3
	♠ H 9 5	
	♥ 9 8 3	
	♦ 8 4 3	
	♣ A H V B	

♠A wordt gespeeld. Gooit west een schoppen af, dan leveren de schoppen via de snit drie slagen op. Indien west klaver afgooit, dan speelt zuid schoppen naar de vrouw (boer bij oost valt), ♠10-V-H en klaver na, waarna west in de schoppenvork moet spelen. Als oost ♣V niet dekt laat de leider ♠10 houden en speelt dan ♠A en schoppen na. West fungeert als stepping stone voor het maken van ♠H. De eindfiguur is vrijwel identiek aan die van de open kamer, echter oost heeft bij het bereiken ervan wel enige medewerking verleend.

Goelberg ecarteerde zijn ruitenlosers op de drie hoge klaveren en speelde toen een harten naar de aas en een kleine harten terug. In totaal gingen twee harten en twee schoppenlagen verloren voor een down. Aan de andere tafel werd het contract gemaakt na een minder geïnspireerde (?!) verdediging.

© Star Magazine 1987



5 MINUTEN PROBLEEM deel III

♠ V 4
♥ B 10
♦ A B 6 4 2
♣ B 8 6 4
♠ A B 8 2
♥ A 7 5 3
♦ H V 10
♣ V 3

3SA gedoubleerd door Zuid; start ♣9 voor de vrouw; op ♦H bekent oost niet.

We kunnen natuurlijk simpel ♦V en ♦10 spelen, gevolgd door een schopje, maar het tegenspel is dan ook simpel: west neemt ♠H en geeft zijn partner nog vier klaverslagen. Wat dan?

Wat dacht U van een klavertje terug? Het kan immers geen kwaad om maar eens de bijl te zetten in de vijandelijke communicatie. Klaver 3 is via de 2 en de 6 voor oosts 7.

Die legt nu ♠A op tafel en U speelt om enige kracht in deze kleur te suggereren ♥5 bij. West gooit ♥2 en oost begint te piekeren.

Als hij zijn twee resterende klavers incasseert komt zijn maat in grote problemen. Of gaat de dwang niet op, omdat op de laatste klaver de dummy een van de twee hoge doubletons moet afbreken?

Misschien moet ie alleen ♠H incasieren en dan een hoge kleur vervolgen. Maar dan wordt west misschien ingegoooid in het eindspel.

Ja, ja, denkt oost, ik zal ze laten zien dat ik ook wel eens bridgeboeken en Star Magazines lees! Hij besluit zijn twee klaverslagen voorlopig in de ijskast te houden en vervolgt met ♥6. We leven nog!

De misleiding in harten voortzettend kaart U de 7 bij en west trapt erin. Hij neemt ♠V en speelt -U op ♠A9 taxerend- veilig ruiten na. Hoe verder?

Zie slot op blz.19

# LAATSTE LOODJES

Toine van Hoof

Het EK 1987 te Brighton lijkt halverwege het toernooi beslist. Zweden heeft een voorsprong van ruim 20 punten op het veld en alleen de strijd om de tweede plaats, recht gevend op deelname aan de Bermuda Bowl op Jamaica, is nog interessant. Toch zou Zweden het in de slotfase van het toernooi nog moeilijk kunnen krijgen, want er wacht nog een serie sterke tegenstanders. Cruciaal is de wedstrijd tegen Groot-Brittannië in de twee na laatste ronde, welke uiteraard voor een volle zaal op het Rama wordt vertoond.

Voor GB spelen open Forrester-Brock als N en Flint-Sheehan als OW. De Zweden hebben hun nieuwe paar Fallenius-Lindkvist uit de ploeg gelaten en treden aan met Sundelin-Flodquist (open OW) en Gullberg-Goethe (gesloten NZ). Op Gullberg na mogen deze veteranen zich ex-Europees kampioen noemen (1977 Helsinki).

Tony Forrester begint voor GB met een moeilijke 2SA:

0/-	♠ 10 9	
	♥ V 7 5	
	♦ A H V 9 2	
	♣ A 10 8	
♠ 7		♠ A H B 8 6 5
♥ A H 6		♥ 10 3 2
♦ B 7 5 3		♦ 10 4
♣ H B 4 3 2		♣ 9 7
	♠ V 4 3 2	
	♥ B 9 8 4	
	♦ 8 6	
	♣ V 6 5	

west	noord	oost	zuid
-	-	2 ♦	pas
2 ♠	2 SA	allen passen	

Het rama wordt steeds aantrekkelijker voor het publiek. In Brighton was een complete cameraploeg aanwezig (inclusief regiekamer) voor het verzorgen van de rechtstreekse beelden in de vuegraph-zaal.

2 ♦ is multi en 2♠ toont een hartenfit. 2SA van noord was voor 'take-out' maar het lijkt Brock verstandig hierop te passen. Oost start ♥10 voor ♥H (vrouw bij noord). Sundelin switcht schoppen voor de heer van oost die nu ♣9 probeert via de boer voor het aas. Forrester speelt harten naar de 8 (gedoken) en vervolgens ♦AH. Hij ziet ♦10 vallen en gaat weer over op harten. West aan slag kan niets anders doen dan ♠H (vrouw eronder) en klaver na voor de tien. Nu komt ♦V en ♣9. Oost kan nemen maar moet de laatste twee slagen aan dummy afstaan. Gesloten belandt noord in 3♦ dat twee down gaat, 6imps voor GB.

Op het derde spel krijgen Brock en Flodquist beide een biedprobleem.

Eerst Brock:

♠ A H V B ♥ A 10 5 ♦ - ♣ A V B 10 5 4

De bieding gaat 1♦ - pas - pas, zij kwetsbaar. Brock zegt doublet en dan gaat het pas - pas en staat Flodquist voor de beslissing:

♠ 9 8 6 4 2 ♥ V 8 6 3 ♦ V 4 ♣ 8 6

Wat zou u doen? (1♦ is 11-16 en belooft minstens een vierkaart ruiten).



Flodquist past en ziet zijn maat zeven slagen halen:

W/OW	♠ 10 7 3	
	♥ B 9	
	♦ B 10 7 6 3 2	
	♣ 9 2	
♠ 5		♠ 9 8 6 4 2
♥ H 7 4 2		♥ V 8 6 3
♦ A H 9 8 5		♦ V 4
♣ H 7 3		♣ 8 6
	♠ A H V B	
	♥ A 10 5	
	♦ -	
	♣ A V B 10 5 4	

west	noord	oost	zuid
1 ♦	pas	pas	dbl
pas	pas	pas	

De start is ♥B voor de heer. Sundelin speelt schoppen na. Brock neemt met ♠A en speelt ♠H, getroefd door west. Nu komt ♦9, gedekt met de tien, voor de vrouw en een klavertje voor de heer. West speelt klaver door voor de tien en de volgende klaver wordt door noord voorgetroefd met ♦6. ♥9 na voor de 10 en vervolgens ♥A geeft het volgende eindspel:

	♠ -	
	♥ -	
	♦ B 7 3 2	
	♣ -	
♠ -		♠ 9 6
♥ 7		♥ V
♦ A H 8		♦ 4
♣ -		♣ -
	♠ V B	
	♥ -	
	♦ -	
	♣ A B	

Nog voordat Brock iets kan spelen claimt Sundelin voor contract.

Een heel ander biedverloop in de gesloten kamer:

west	noord	oost	zuid
Sheehan	Gullberg	Flint	Goethe
1 ♦	pas	1 ♠	dbl
1 SA	pas	pas	dbl
pas	2 ♦	pas	3 SA
pas	pas	pas	

3SA gaat down als OW op tijd harten switchen. Maar Jeremy Flint heeft geen goed zicht op het spel. Na de start van ♦8 voor zijn vrouw (zuid ♣2 weg) legt hij ♣8 op tafel! De stand is 11-6 voor Zweden.



Jeremy Flint  
...geen goed zicht...

De Zweden bouwen hun voorsprong uit door een dubbele deelscore op spel 1:

N/-	♠ 8 5	
	♥ 6 5	
	♦ V 9 8 7	
	♣ H 10 8 4 3	
♠ 9 7 3		♠ 10 2
♥ A H B 10		♥ 9 8 7 2
♦ B 6 3 2		♦ A H 10
♣ V 2		♣ B 9 7 6
	♠ A H V B 6 4	
	♥ V 4 3	
	♦ 5 4	
	♣ A 5	

west	noord	oost	zuid
Sundelin	Forrester	Flodq.	Brock
-	pas	pas	1♠
pas	pas	dbl	2♣
3♥	allen passen		

Noord start ♠8 voor de boer. Het vervolg is ♠A, ♠H, ♠5 voor ♣V en harten na. Sundelin legt ♥10, troeft een schoppen op tafel, neemt ♦A mee en slaat ♥AH. Nu legt hij ♦3 op tafel en begint te denken. De commentatoren merken snel op dat de leider vergeten heeft ♥B te incasseren. Noord moet dan nl. ♣10 klein vast-

houden en derhalve  $\heartsuit$  sec zetten. P-0 ziet dat nu ook en begint gegeneerd te lachen. Hij verzoekt de speakster mee te delen dat hij zichzelf een "idiot" vindt. Uiteindelijk redt hij zijn gezicht door  $\heartsuit 10$  te leggen.

Gesloten spelen de Zweden na een  $\heartsuit$  opening van noord (0-7 punten)  $3\clubsuit$  en mogen dat maken, goed voor 7 imps.

Op spel 2 winnen de Britten een imp in  $3SA$ . Spel 3, een deelscore, en 4, een dicht slem, slaan uit en spel 5, weer een deelscore, levert Zweden een imp op.

Op spel 6 winnen de Scandinaviërs 6 imps en dat is grotendeels de verdienste van Sundelin. Hij heeft als west in handen:

$\heartsuit 10$   $\heartsuit 8 6$   $\heartsuit V B 10 9 3$   $\clubsuit A H 8 3 2$

De bieding gaat (0/OW) pas-1 $\clubsuit$ . Zou U  $2SA$  bieden?



Per Olov Sundelin  
...idiot...

Sundelin besluit te passen en het gevolg is dat Brock in een scherpe  $4\clubsuit$  onmogelijk de winnende speelwijze kan vinden:

0/OW	$\heartsuit A 8 7 5$	
	$\heartsuit H B 10 5$	
	$\heartsuit 6 4$	
	$\clubsuit V 9 5$	$\heartsuit V 9 2$
$\heartsuit 10$		$\heartsuit V 9 3$
$\heartsuit 8 6$		$\heartsuit A 8 7 2$
$\heartsuit V B 10 9 3$		$\clubsuit 10 7 6$
$\clubsuit A H 8 3 2$	$\heartsuit H B 6 4 3$	
	$\heartsuit A 7 4 2$	
	$\heartsuit H 5$	
	$\clubsuit B 4$	

west	noord	oost	zuid
-	-	pas	1 $\heartsuit$
pas	$3\clubsuit$	pas	4 $\clubsuit$
allen passen			

Gesloten blijven NZ in  $3\clubsuit$  dat na  $\heartsuit H$ ,  $\heartsuit A$ ,  $\heartsuit V$  voor  $\heartsuit A$  en ruiten na altijd gemaakt wordt:  $\heartsuit H$ ,  $\heartsuit H$ ,  $\heartsuit A$ ,  $\heartsuit V$  (harten weg) en schoppen na.

Op spel 7 komen de Zweden goed weg. Gullberg-Goethe komen door een misverstand in  $6\heartsuit$  in de 4-3 fit. Het spel zit goud en er worden 12 slagen gemaakt. Forrester-Brock bieden gewoon  $6\clubsuit$  in de 6-3 fit dat met een overslag wordt gehaald (1 imp voor GB).

De stand is nu 25-8 voor Zweden dat dan op eens drie keer hard toeslaat:

W/-	$\heartsuit H 10 7 4 2$	
	$\heartsuit A H 7$	
	$\heartsuit A H 4$	
	$\clubsuit B 2$	$\heartsuit 8 6 5$
$\heartsuit A V B 9 3$		$\heartsuit B 10 6$
$\heartsuit V 9 8 5 4 2$		$\heartsuit V B 9 2$
$\heartsuit -$		$\heartsuit A 5 4$
$\heartsuit 8 6$	$\heartsuit -$	
	$\heartsuit 3$	
	$\heartsuit 10 8 7 6 5 3$	
	$\heartsuit H V 10 9 7 3$	

west	noord	oost	zuid
Sundelin	Forrester	Flodq.	Brock
pas	1 $\heartsuit$	pas	1SA
$2\heartsuit$	dbl	pas	$3\heartsuit$
pas	$3SA$	pas	4 $\clubsuit$
pas	4 $\heartsuit$	pas	4SA
pas	5 $\clubsuit$	allen passen	

In de open kamer drijft Brock zijn partner met een aantal onbegrijpelijke biedingen tot wanhoop. Op de levensgrote TV-schermen in de Ramazaal is goed te zien hoe Forrester op een gegeven moment (achter de schermen) de handen ten hemel heft. De camera zoemt in op het notitieblokje dat noord en oost gebruiken voor het geven van uitleg. Flodquist zet een vraag-

teken en Forrester schrijft op: "I haven't a clue what he is doing". Zuid had natuurlijk veel beter in de tweede biedronde meteen 4SA kunnen bieden. Het voordeel is wel dat Flodquist er ook niets van begrijpt. Hij vervolgt na 4A met 4B! Zo wordt 5♣ gemaakt.

Het blijkt dat het resultaat in de open kaner er niet veel toe doet. Gesloten gaat de bieding:

west	noord	oost	zuid
Sheehan	Gullberg	Flint	Goethe
1♠	1SA	2♣	5♣
5♥	dbl	5♠	pas
pas	dbl	allen	passen

Gullberg zal ongetwijfeld gedacht hebben dat het zijn verjaardag was. En nog nieuwe telling ook! Sheehan gaat 5 down voor 1100.

De westkaart blijft grillig:

N/OW	♠ A V 9 5 2	
	♥ 8 4 3 2	
	♦ B 10	
	♣ 4 2	
♠ 6 4		♠ 10 3
♥ H V B 7 6		♥ A 10 9
♦ H V 8 7 5 2		♦ 4 3
♣ -		♣ H V B 10 6 5
	♠ H B 8 7	
	♥ 5	
	♦ A 9 6	
	♣ A 9 8 7 3	

west	noord	oost	zuid
Sundelin	Forrester	Flodq.	Brock
-	pas	pas	1♣
2SA	pas	3♠	pas
3♦	pas	4♥	allen passen

west	noord	oost	zuid
Sheehan	Gullberg	Flint	Goethe
-	1♦ (0-7)	1SA (?)	2♦ (Astro)
2♥	2♠	3♥	4♠
5♦	pas	5♥	allen passen

P-0 Sundelin vindt deze situatie nu wel geschikt voor een unusual 2SA. Dit houdt Forrester uit de bieding waardoor NZ de goedkope redding niet vinden. 4♠ gaat bij het beste afspel maar 1 down (4H uit duiken in zuid). Gesloten biedt Sheehan nog een keer 5♦ en gaat in 5♥ kansloos 1 down (12 imps voor Zweden).

Dan komen er nog eens 12 bij als Brock de maakstart vindt tegen 6♣. Hij heeft:

♠ V 8 7 ♥ H 9 8 6 5 3 ♦ 10 3 ♣ 8 4

Rechts zit een 15-17 sans, links een sterk spel met klavers. Links heeft een hartencontrole getoond, rechts schoppen en ruiten.

Brock kiest voor 4♥ en Flodquist kan claimen:

0/allen	♠ 9 5 3 2	
	♥ V 10 4 2	
	♦ A B 7 4	
	♣ 6	
♠ 10 4		♠ A H B 6
♥ A		♥ B 7
♦ V 9 2		♦ H 8 6 5
♣ H V B 10 9 7 5		♣ A 3 2
	♠ V 8 7	
	♥ H 9 8 6 5 3	
	♦ 10 3	
	♣ 8 4	

Het contract is natuurlijk ook bij een andere start te maken, maar dan moet de leider 4AH en schoppen troef spelen. Dit biedt in combinatie met de kans dat 4A ergens tweede wordt gevonden op het eerste gezicht echter minder kans dan de schoppensnit.

Gesloten blijven Flint-Sheehan terecht in 3SA.

Via een dubbele deelscore voegen de Zweden nog eens 5 imps aan hun totaal toe: 66-8.

Spel 12 is een deelscore die uitslaat, maar het laatste spel voor de pauze biedt de chauvinistische Engelse toeschouwers nog enige hoop voor de tweede helft:

N/allen	♠ 9 7 3 2	
	♥ A 9 8 7	
	♦ 9 6 4	
	♣ H 3	
♠ A V 8 4		♠ H B 10 6
♥ H V 5 3 2		♥ 6
♦ 7 5 2		♦ A B 10 8
♣ B		♣ V 9 8 6
	♠ 5	
	♥ B 10 4	
	♦ H V 3	
	♣ A 10 7 5 4 2	

Dit keer vindt Hans Goethe een maakstart: 4H tegen 4♠. Het is eigenlijk de schuld van zijn eigen biedsysteem. Noord moest met 1♦ openen (0-7) waardoor oost deze kleur niet meer kon bieden.

Open gaat het gewoon 1♦-1♥-1♠-4♠ en start Brock met 4B. Flodquist gaat vervolgens twee down (13 imps voor GB).





Sombere gezichten  
bij de Engelsen

Voor de tweede helft treedt het Zweedse team ongewijzigd aan. Bij GB is Brock vervangen door Armstrong omdat Forrester-Armstrong beter opgewassen zou zijn tegen het conventionele systeem (sterke pas) van Goethe-Gullberg. Het begint op het Rama met een rustige 1SA+1 door Gullberg. Gesloten proberen Flint en Sheehan 3SA dat 2 down gaat (6 imps voor Zweden). Op spel 31 bieden GG een hoge 3SA die echter zeer kansrijk is:

Z/NZ	♠ 6 4 3 2	
	♥ V B 9 7 4	
	♦ V 5	
	♣ 10 9	
♠ V		♠ A B 5
♥ 8		♥ H 6 3 2
♦ B 9 8 7 2		♦ H 4 3
♣ A H B 6 5 2		♣ 8 7 4
	♠ H 10 9 8 7	
	♥ A 10 5	
	♦ A 10 6	
	♣ V 3	

west	noord	oost	zuid
Gullberg	Forrester	Goethe	Armstrong
-	-	-	1♠
2♣	2♠	2SA	pas
3♦	pas	3SA	allen passen

Zuid start ♠10 voor de vrouw en nu heeft de leider al 8 slagen. De winnende speelwijze is ♦9 na in slag 2 en die laten razen. Zuid maakt ♦10 en speelt klaver na (iets anders geeft meteen het contract). Nu nogmaals ruiten van tafel, bij noord komt de vrouw en het is kat in het bakkie. Goethe speelt het spel volkomen fantasieloos af: ♠V, ♣A en ♦2 naar de heer. Zuid pakt ♦A en speelt, niet helderziend, ♣V na. Goethe pakt en probeert nu herten naar de heer: 3 down. Gesloten blijven OW in 3♣ (+1), 7 imps voor GB.

Sheehan-Flint doen vervolgens weer 6 imps de deur uit door in een 4-2 fit klaver aan te leggen (2♣-1) waar de Zweden 2SA halen.

Op spel 17 wint GB weer 4 imps:

N/-	♠ 10 5 3 2	
	♥ 6 5 2	
	♦ H 9 8 7	
	♣ H 7	
♠ H B 7 6		♠ -
♥ A H 9		♥ 7 4 3
♦ V 10 6		♦ A B 4 3
♣ A 10 2		♣ V B 9 8 5 3
	♠ A V 9 8 4	
	♥ V B 10 8	
	♦ 5 2	
	♣ 6 4	

west	noord	oost	zuid
Gullberg	Forrester	Goethe	Armstrong
-	pas	1SA	2♦
pas	2♠	pas	pas
dbl	allen passen		

De 1SA opening van oost toont 8-11 met 5-4 in de lage kleuren en 2♦ van zuid is Astro. Gullberg neemt het logische besluit 2♠ op te pakken, hetgeen 300 oplevert. Gesloten opent Flint de oosthand met 2SA (tijden veranderen) en Sheehan biedt 3SA, dat plus 1 wordt gehaald. Een vette 12 voor GB op het volgende spel. Dit is de westkaart:

♠ 7 ♥ A H B 10 6 2 ♦ B 8 ♣ A 8 4 3

Zuid opent op de eerste hand met 4♠, OW zijn kwetsbaar. Wat zou U doen?

Gullberg besluit, begrijpelijk, tot 5♥ en dat gaat voor 500:

Z/OW	♠ A 5	
	♥ V 9 8	
	◇ H V 10 6	
	♣ H 9 5 2	
♠ 7		♠ V 9
♥ A H B 10 6 2		♥ 4
◇ B 8		◇ A 9 7 4 3 2
♣ A 8 4 3		♣ V B 10 6
	♠ H B 10 8 6 4 3 2	
	♥ 7 5 3	
	◇ 5	
	♣ 7	

Sheehan heeft kennelijk in de rust op zijn donder gehad ("Robert, the five level belongs to the opponents!") en zegt in dezelfde situatie pas. 4♠ gaat 2 down, 12 imps voor GB. De stand is nu 78-45 voor Zweden.

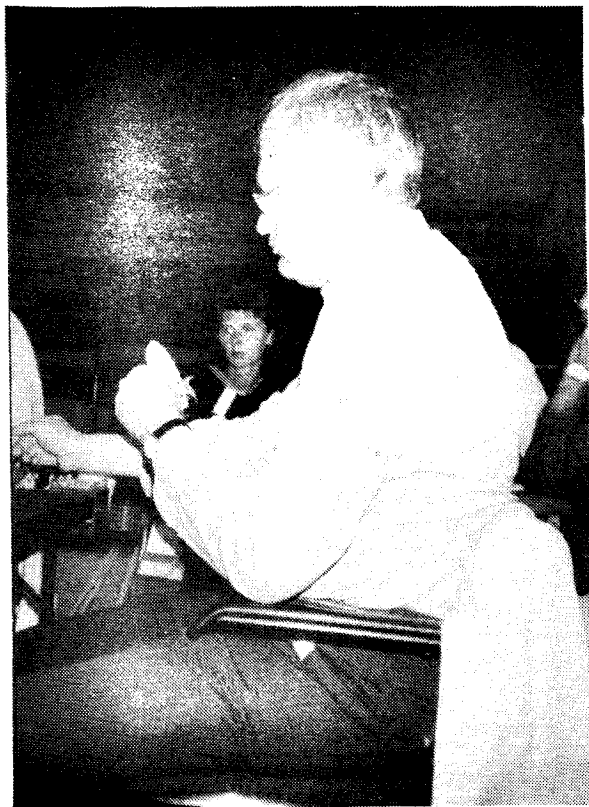
Na een kansloze 3SA (open -3 gesloten -2) volgt een incident op spel 21:

N/NZ	♠ A 10 8	
	♥ H 9 8	
	◇ V B 9 8 4	
	♣ 4 3	
♠ H 5		♠ B 9 3 2
♥ 10 4		♥ A V B 7 5
◇ A 7 2		◇ 10 6
♣ V B 10 8 6 2		♣ H 5
	♠ V 7 6 4	
	♥ 6 3 2	
	◇ H 5 3	
	♣ A 9 7	

west	noord	oost	zuid
Gullberg	Forrester	Goethe	Armstrong
-	pas	1♥	pas
1SA	pas	2♠	pas
3♥	pas	4♥	allen passen

De 1♥ opening toont 8-11 met echte hartens, 1SA is een transfer voor 2♠ en daarna houden de afspraken op. Gullberg legt de bieding van zijn maat als een 6-5.

John Armstrong moet uit. Aangezien Forrester hem verboden heeft om onder een heer uit te starten, legt hij een hartje op tafel. Het contract wordt nu vlot gemaakt. Er rolt zelfs een overslag uit. Gesloten wordt 3♠ geboden en gehaald, 8 imps voor Zweden. Armstrong voelt zich echter door de uitleg van Gullberg benadeeld en roept arbitrage. Onze eigen Jan Louwerse (spreek uit: Djen Loevers) wijzigt de score in 4♥-1 (4 imps voor GB). Later in appeal wordt tot een compromis besloten: Zweden wint 2 imps.



Robert Sheehan  
...the five level...

GB pakt dan weer 2 imps doordat een kansloze 3SA in NZ open eentje minder down gaat. Na twee washes (een manche op snit en een dicht slem) weer een klapper voor Zweden:

N/OW	♠ A B 10	
	♥ A V 7 5 2	
	◇ 10 9 6 4	
	♣ B	
♠ -		♠ 9 8 6 5
♥ 10 4		♥ H B 3
◇ H V 8 5 2		◇ A B 7
♣ A V 10 8 5 2		♣ 7 6 3
	♠ H V 7 4 3 2	
	♥ 9 8 6	
	◇ 3	
	♣ H 9 4	

west	noord	oost	zuid
Gullberg	Forrester	Goethe	Armstrong
-	1♥	pas	1SA (5+♠)
dbl	3♠	dbl	4♠
5♠	pas	pas	5♠
pas	pas	dbl	allen passen

Door het forse bieden van Forrester-Armstrong worden de Zweden in een fraaie 5♠ gedreven. De uitnemer blijkt te duur. Goethe start goed met troef voor de 10 in noord. ♣B volgt voor

de vrouw van Gullberg die zijn maat met ruiten aan slag brengt. Er komt weer troef na en 3 down is niet meer te vermijden (800). Met een kleine harten uit noord in slag 2 had Forrester de schade tot min 500 kunnen beperken. Gesloten blijven de Britten in 30 (+2), 12 imps voor Zweden. Stand: 95-47 voor Zweden.

GB wint weer een impje terug op het volgende curieuze spel:

Z/-	♠ B 10 5 4	
	♥ 4 2	
	♦ V 4 3	
	♣ V B 8 7	
♠ H V 7 2		♠ A 9 6
♥ A 10 9 5		♥ B 8 7
♦ A 10 6		♦ B 5 2
♣ A 10		♣ 9 5 4 2
	♠ 8 3	
	♥ H V 6 3	
	♦ H 9 8 7	
	♣ H 6 3	

west	noord	oost	zuid
Gullberg	Forrester	Goethe	Armstrong
-	-	-	pas
1♣	1♥	pas	2♣
dbl	pas	2♦	allen passen

Gullberg opent een sterke klaver, waarop Forrester met 1♥ een two-suiter toont (zwarte of rode kleuren). Het gevolg is dat de Zweden in een 3-3 fit belanden. De start is ♠8 voor ♠A. Goethe speelt ♥7 en die houdt, want zuid legt klein. Nu komt een schopje naar de heer, ♠A

en harten na. Het contract is nu altijd binnen want NZ kunnen niet verhinderen dat de leider drie troefslagen gaat halen dankzij de ♦5 in de oosthand. Gesloten maakt west gewoon 1SA plus 1.

Op het laatste spel krijgt alweer west een puzzel:

♠ 2 ♥ B ♦ A V B 10 4 3 2 ♣ A B 10 3

Bij allen kwetsbaar wordt links 1♣ geopend, partner volgt met 2♥ en rechts komt 4♣. De camera zoemt op U in. Wat biedt U? Tommy Gullberg zegt 5♦, Robert Sheehan die zijn biedkaartjes met een 5 erop kennelijk bij zijn captain heeft moeten inleveren, zegt pas. Het hele spel:

N/allen	♠ A H B 10 9 8	
	♥ H V 8	
	♦ 8 6 5	
	♣ 2	
♠ 2		♠ 3
♥ B		♥ A 10 9 7 6 5 3
♦ A V B 10 4 3 2		♦ H 9
♣ A B 10 3		♣ V 8 7
	♠ V 7 6 5 4	
	♥ 4 2	
	♦ 7	
	♣ H 9 6 5 4	

5♦ wordt met een overslag gemaakt (♠H uit, ♣2 na), terwijl 4♣ slecht 1 down gaat. De Zweden voegen dus nog eens 11 imps aan de score toe. De eindstand is 106-48 (24-6). De Zweden hebben hiermee de laatste horde genomen en worden onbedreigd kampioen.

5 MINUTEN PROBLEEM deel IV (slot)

Nu wordt het een makkie. ♦V10 oprapen en een schopje naar de vrouw. West heeft nu zeker ♠H, anders zou oost niet zo bang zijn geweest zijn maat te squeezezen of zou west wel schoppen hebben nagespeeld. Maar er zit een addertje onder het gras. U kunt er gif op innemen dat het spel nu precies zo ligt:

	♠ V 4	
	♥ B	
	♦ A B 6 4	
	♣ B	
♠ H 3		♠ 10 9 7 6
♥ H 8		♥ 9 4
♦ 9 8 7 5		♦ -
♣ -		♣ H 10
	♠ A B 8 2	
	♥ A 3	
	♦ V 10	
	♣ -	

van de slagen liggen er maar u kunt er niet bij. Dus: ♦V rustig laten zitten en met een schoppen spelen. West moet nemen. Hij zal ook nu ♥H naspelen. Die neemt u, speelt ♦V, die u overneemt met de aas en vervolgt met ♦B, waarop u uw hartje par-keert. Oost, die waarschijnlijk allang was ingetukt, blijkt toch ineens weer mee te doen, want op ♦B wordt hij gesqueezezen in klaveren en schoppen. Het hele spel:

	♠ V 4	
	♥ B 10	
	♦ A B 6 4 2	
	♣ B 8 6 4	
♠ H 3		♠ 10 9 7 6 5
♥ H V 8 2		♥ 9 6 4
♦ 9 8 7 5 3		♦ -
♣ 9 2		♣ A H 10 7 5
	♠ A B 7 2	
	♥ A 7 5 3	
	♦ H V 10	
	♣ V 3	

Als u een schopje speelt neemt west en speelt ♥H na. Dat is echt zijn enige kans en het werkt. De rest



# INTERVIEW

# MET SCHEMEIL

*Pim de Voogt*

Hieronder volgt een interview met de non playing captain van de Franse afvaardiging naar de EK in Brighton deze zomer. Het interview werd afgenomen door Jean-Paul Meyer, een van de Franse topspelers en vond plaats vóór dat de Franse ploeg afreisde. Een interessant interview dat een aardig beeld geeft van deze wat eigenzinnige man en van de wijze waarop er in Frankrijk over topbridge gedacht wordt. Het interview verscheen eerder in het Franse Bondsblad.

U bent net benoemd tot captain van het Franse team dat mee gaat doen aan de Europese kampioenschappen viertallen in Brighton. Hoe vaak bent u al captain geweest van een vertegenwoordigend team?

Ik was voor het eerst captain in 1979 bij de Europese kampioenschappen in Lausanne. Daarna heb ik twee keer het nationale team begeleid bij de Olympiade viertallen, drie keer bij de Europese kampioenschappen, één keer bij de Bermuda Bowl en vier keer bij het EG kampioenschap. Bovendien was ik captain van een van de vijftien Franse teams bij het WK in Biarritz in 1982, en toevallig het team dat won! Wat de juniorenteams betreft, ik ben één keer captain bij de EK geweest en onlangs captain bij de het EG kampioenschap. In totaal vijftien keer.

In de drafspor spreekt men over een paard in termen van het aantal wedstrijden dat het gelopen heeft en het aantal keren dat het daarvan bij de eerste drie is geëindigd. Hoe ziet uw erelijst eruit?

Wel, van die vijftien keer meedoen hebben we vijf keer goud gehaald, twee keer zilver en zes keer brons. Slechts twee keer zijn we niet bij de eerste drie geëindigd. Allereerst in Lausanne, waar we gewoon hadden moeten winnen (we hebben daar heel ver voor gestaan, tot aan de laatste drie wedstrijden) en waar we eigenlijk op de gedeelde derde plaats zijn geëindigd met Ierland (maar omdat we de onderlinge wedstrijd hadden verloren geen medaille kregen). En vervolgens bij

het EG kampioenschap in 1983, dat we ook hadden moeten winnen als we niet op het allerlaatste moment een inzinking hadden gehad. Dat zal jij je trouwens zeker herinneren, aangezien je met Gerard Le Royer deel uitmaakte van dat team.

Al is deze score aardig, hij is nog verre van perfect. Het is duidelijk dat een bronzen plak bij het EG kampioenschap minder glorieus is dan bij een WK. Bovendien, afgezien van Lausanne en Oostende (kampioenschappen die ik als domweg mislukt beschouw) hadden we tweede bij het EK van Birmingham moeten worden (wat ons recht zou hebben gegeven op een plaats bij de WK) en eerste, naar mijn mening, twee jaar geleden bij het EK van Salsomaggiore.

Nu was onze afgang (of halve afgang) bij elk van deze gevallen niet helemaal alleen aan ons spel te wijten. In Lausanne, waar we de laatste drie wedstrijden (waarvan twee hele zware) in drie dagen moesten spelen, kon je noch de techniek noch de vermoeidheid de schuld geven, en ik geloof gewoon dat ons team, toen nog niet genoeg ervaren, bevangen is geraakt door die beroemde angst om te winnen, waar niemand aan ontsnapt. De andere drie keren hebben omstandigheden of incidenten het mij eenvoudigweg onmogelijk gemaakt om op het cruciale moment het team volgens mijn inzichten te begeleiden.

Daar komen we zo nog op terug. Maar uit wat u zojuist hebt gezegd lijkt te volgen dat het succes of de afgang van onze nationale ploeg wezenlijk zal afhangen, althans in sommige gevallen, van de beslissingen van zijn captain. Meer in het algemeen benadrukt u graag het belang van deze functie. Maar, alhoewel sommigen uw standpunt onderschrijven en graag over de "grote npc's", zoals Ferroux van Italië, praten vinden anderen dat alles in handen van de spelers ligt. Een van de door u geselecteerde spelers, Paul Chemla, heeft die mening al eens in deze kolommen geuit. Wat is nu eigenlijk uw standpunt hierover?

Wel, dat ligt precies er tussenin. Er zijn inderdaad grote npc's en Perroux is een uitstekend voorbeeld. Gedurende zo'n vijftien jaar, vanaf 1956, heeft Italië, bij mijn weten, maar één keer een belangrijke titel verloren (bij de Olympiade van Turijn in 1960). Maar je mag niet vergeten dat Perroux altijd de beschikking heeft gehad over een zes- of zevental buitengewone spelers - en in het bijzonder het formidabele kwartet Avarelli-Belladonna-Forquet-Garozzo - waarbij zich iets later nog andere hele groten zoals Arturo Franco hebben gevoegd.

Met andere woorden, ik zou zeggen dat de spelers, wanneer hun captain er voor heeft gezorgd dat ze onder optimale omstandigheden kunnen spelen, uiteindelijk hun lot zelf in handen hebben.

Wat mij zelf betreft, ik ben niet (helemaal) zo gek om me te verbeelden dat ons succes sinds 1979 uitsluitend aan mijn persoonlijke genie te danken is. Integendeel, ik vind dat ik in de loop van de jaren een aantal fouten gemaakt hebt, waarvan twee of drie fatale, misschien door lafheid, maar in elk geval door inschikkelijkheid. Wanneer ik bijvoorbeeld zeg dat in sommige gevallen niet geheel naar eigen inzicht heb kunnen opereren is dat niet helemaal juist. Ik zou het hebben kunnen doen, maar in de vigerende omstandigheden heb ik het niet aangedurfd.

Hoe het ook zij, het is duidelijk dat mijn komst aan het hoofd van het Franse team samenviel met de opkomst van vier of vijf Franse super-kampioenen: Paul Chemla, Michel Lebel, Christian Mari en Michel Perron (in alfabetische volgorde!) bij wie ik dan nog het supertalent Philippe Soulet zal voegen. Zonder nog maar te spreken over Henri Swarc (ongetwijfeld de Franse speler met de meeste titels, en die nog steeds even goed, of zelfs beter, speelt als toen hij dertig was) en enkele andere zeer waardevolle spelers. Zonder hun talent had ik nooit iets geweldigs kunnen doen.

Ik erken dus graag dat geen enkele npc, ook al is hij de beste en meest geïnspireerde van de wereld, een slecht team kan laten winnen (althoewel hij ongetwijfeld hun klassering aanmerkelijk kan verbeteren). Maar wat ik met nadruk wil beweren is dat een slechte aanvoerder, helemaal in z'n eentje, een goed team naar de duivel kan helpen. Laten we niet vergeten dat het om een machtige persoon gaat, en de spelers hebben geen enkel verhaal (althans zeker niet onmiddellijk) op zijn beslissingen, ook al zijn ze aanwijsbaar onjuist.

Goed. Dan zullen we de enige interessante hypothese onder de loop nemen: die waarbij een goede npc beschikt over een team dat in staat is om te winnen. Wat is volgens u precies zijn rol en wat verstaat u onder 'ervoor zorgen dat ze onder optimale omstandigheden kunnen spelen'?

Ach, dat is een erg lang verhaal en ik ben niet van plan jullie lezers te vervelen met de geboden van de perfecte npc. Het zijn er, geloof me, heel wat meer dan tien! Ik zal me dus beperken tot de belangrijkste.

Om te beginnen moet onze man de waarde van zijn spelers kennen, (en wel veel beter dan zij zelf),



hun fysieke (en morele) weerstand en vooral hun 'gewoonlijk' of 'te voorziene' rendement tegen bepaalde typen tegenstanders en onder bepaalde omstandigheden. Dat houdt in dat hij dus ook de kwaliteit en de manier van spelen van de tegenstanders kent en geen gelegenheid onbenut laat om zich hierover te informeren met alle middelen die hem ter beschikking staan. Voor mij geldt, dat ik (helaas) mijn eerste EK al in ...1952 heb gespeeld. Ik ken dan ook (gelukkig) veel spelers, veel npc's en weet het een en ander van wat er omgaat. Maar er komen nieuwe spelers en ik moet voortdurend weten wat ze waard zijn en hoe ze spelen. Gevolg: zo'n drie tot vier uur per dag besteed ik aan het kijken naar hoe de tegenstanders spelen en nog eens drie tot vier aan hun scores (met name door hun reeds gespeelde wedstrijden te bestuderen).

Mijn spelers nemen me daarmee hartstochtelijk in de maling. Zij weten - Paul Chemla in de allereerste plaats, wat hij ook zegt - dat daar mijn belangrijkste werk ligt, en, dat moet gezegd, ze protesteren nooit wanneer ik de opstelling bekend maak. Ongetwijfeld zijn ze het er niet altijd mee eens, maar uiteindelijk is het jammer voor mij als ik me vergis. Weet je, in een EK waar je bijvoorbeeld tegen 22 landen speelt moet je 44 beslissingen nemen waarvan elke doorslaggevend kan zijn. Ik kan je verzekeren dat dat tegelijkertijd doodvermoeiend en afschrikwekkend is.

En er zijn nog zesendertig andere dingen die een npc die z'n titel waard is moet doen. Het is vooral van wezenlijk belang dat hijzelf en zijn team goed op kunnen schieten - ik zou zelfs willen zeggen vriendschappelijke relaties onderhouden met andere npc's en andere spelers. Als je de npc van een gemiddeld team (er zijn geen echt zwakke teams meer), al is het maar door onverschilligheid, tegen je in het harnas jaagt, loop je een grote kans dat hij zijn slechtste combinatie tegen je belangrijkste rivalen opstelt en zijn beste tegen jezelf. Wat zijn spelers betreft, spelen ze hun 'Derby' op de dag dat ze jouw team tegenkomen, en spelen ze, misschien onbewust, wat minder geconcentreerd tegen de andere favorieten. Met andere woorden, met een eventuele Franse overwinning moet iedereen sympathie kunnen hebben. Niemand zal die speciaal in de hand werken, uiteraard, maar in elk geval zal zo'n overwinning dan niet omgeven zijn door vijanden.



In weerwil van alles wat u ons gezegd hebt over de volgzzaamheid van uw spelers, bent u npc geweest van 'woelige' Franse teams en geeft u zelf toe dat u zich soms gestoord heeft aan gebeurtenissen die niets met het bridgespel zelf te maken hadden. Maar u heeft al eens gezegd dat discipline en voor oppasser spelen geen deel uitmaakt van uw verantwoordelijkheden. Dat is een mening die van tijd tot tijd verbazing wekt. Op wie rust die taak dan wel, of hoeft men zich daar helemaal niet mee bezig te houden?



Ik heb je net een deel van de bezigheden en zorgen van een npc die doelmatig wil zijn, verteld. Ik verzeker je dat er geen moment overblijft om kindermisje te spelen.

De volgzzaamheid waarover ik het had is die van mijn spelers wanneer ze met mijn eigen beslissingen worden geconfronteerd. Verder zal ik je een geheim verklappen; er is één ding waaraan ik me kan ergeren, en waaraan ik me daadwerkelijk diverse keren geergerd heb: dat zijn de heftige discussies tussen twee spelers van een paar aan het einde van een speelhelft. In de meeste gevallen hebben ze op zich zelf, ook al lijkt het anders, geen enkele betekenis. Helaas speelt het zich openlijk af, wat op zich zelf al erg te betreuren valt, maar bovenal mij verhindert dat te doen wat mij goed lijkt voor de er op volgende helft. Maar weinig mensen weten dat, zelfs aan het einde van een hele wedstrijd, er maar enkele minuten zijn voor de npc om zijn opstelling voor de volgende wedstrijd vast te stellen. Verplaats je 's in mijn positie wanneer ik zorgvuldig een paar heb geprogrammeerd voor de volgende wedstrijd en ik zie mijn beide heren volop scheldend uit de speelzaal komen. Aangenaam, zonder meer! Welnu, het is een van de twee: of ik stel ze toch op met alle risico's vandien (vooral voor mij!) of ik neem de noodoplossing die bestaat uit het wijzigen van mijn opstelling, wat uiteraard ook wel weer op mijn dak zal komen. In werkelijkheid ben ik twee keer 'gezwicht' en ik ben ervan overtuigd dat in beide gevallen ons dat op z'n minst de tickets voor de Bermuda Bowl heeft gekost.

Zo'n verlamende situatie wil ik tot elke prijs vermijden in de toekomst, en ik heb voor dit jaar een nauwgezet plan om daarin te slagen. Dat zal je in Brighton wel zien.

De rest, en in het bijzonder het individuele gedrag van deze of gene speler of het openlijk uitgedragen oordeel van een paar (of een van de spelers daarvan) over een van de anderen, heeft in mijn ogen alleen maar betekenis voor het beeld dat men krijgt van het Franse bridge. Dat gaat me aan het hart voor zover het de anderen betreft, zeer zeker. Maar ik ben er niet om de deugden van ons land te verheerlijken, maar om, in alle bescheidenheid, te proberen de Marseillaise te laten klinken. De situaties waarover wij praten zijn dus het terrein van onze teammanagers, niet het mijne. Ik kan me er natuurlijk af en toe mee bemoeien, dat kan ik niet nalaten, maar mijn standpunt is zeer duidelijk: ik zal nooit een speler die ik nodig heb om een dergelijke reden laten vallen. Dat moet de Franse Bond maar doen als die vindt



dat een speler te ver gaat, en daar zal ik me dan bij neer moeten leggen. Onder ons gezegd en gezwe- gen, ik geef er de voorkeur aan om niet naar zulke maatregelen te hoeven grijpen, of dat ze pas worden uitgevoerd wanneer we weer thuis zijn.

Afgezien van deze verschillende aspecten, moet u toevallig spelers coachen die allerlei nukken hebben. Moet je daar volledig aan voorbij gaan? Vindt u dat alleen het resultaat telt en dat er vóór alles gewonnen moet worden?

Sommige praatjes moeten even recht gezet worden. Mijn spelers hebben heel weinig nukken. Het gebeurt zo nu en dan wel dat ze een 'wens' uiten: wie in de open kamer speelt bijvoorbeeld, of om uit te komen tegen een bepaalde tegenstander. Het komt voor dat ik, omdat ik nog geen vastomlijnd idee daarover had, hun verzoek honoreer, maar ze weten heel goed dat in het algemeen hun suggestie neerkomt op niet meer dan een bescheiden wens.

De enige echte gril die ik heb moeten bestrijden is juist dat om een of andere reden iemand een bepaalde wedstrijd niet wilde spelen. Michel Perron in het bijzonder, een fantastische speler en een geweldige teamgenoot in het gezelschap, heeft de zonderlinge gewoonte om af en toe, vooral bij een avondwedstrijd, onder het mom van dat we tegen een op papier wat minder gevaarlijke tegenstander moeten aantreden, niet opgesteld te willen worden. Dat soort verzoeken hebben geen invloed op mijn beslissingen (jij hebt me in het bridgeblad wel eens verweten dat ik zo mensen afmatte). De op papier minder gevaarlijke tegenstanders zijn juist degenen waartegen je absoluut het maximum moet zien te halen als je een kans wil maken op de titel. Daarom moet Perron, als ik vind dat ik hem nodig heb voor een bepaalde ontmoeting, zijn ideeën maar even uit zijn hoofd zetten. In dit opzicht heb ik aan het begin van mijn carrière wel eens toegegeven en dat is tenminste een keer heel duur geweest. Ik moet overigens toegeven dat Michel dit vrijwel niet meer doet.

Het is voor niemand een geheim dat binnen het team voor Brighton behoorlijke spanningen bestaan, je zou zelfs kunnen zeggen zware onenigheid. Heeft u besloten om 'daarmee te leven' of gaat u proberen om voor het begin van de wedstrijden de zaak enigszins te sussen?

Anderzijds gaat het gerucht dat een van de drie paren, nl. Abecassis-Soulet, in Brighton misschien veel minder vaak zal spelen dan de andere. Hoe zit dat precies?

Wat de spanningen en de onenigheid betreft, daar zal ik me leven als het moet, maar ik ben ervan overtuigd dat geen van deze erg serieus is. In elk geval, ik herhaal het nog maar eens, het is niet mijn afdeling. Iedereen moet bij zichzelf te rade gaan over hoe er gewonnen moet worden zonder zich met de rest bezig te houden. Elke kinderachtigheid kan acceptabel zijn in een kampioenschap van dergelijk belang.

Je tweede vraag zal ik onomwonden beantwoorden. Ik snap heel goed waar die geruchten vandaan komen



maar ik kan je verzekeren dat zij volkomen bezijden de waarheid zijn - in principe althans - en dat ze getuigen van een volledige miskemning, niet alleen van mijn mening omtrent de waarde van mijn spelers, maar ook en vooral van mijn manier van coachen.



In werkelijkheid - schrijf dat maar op - geloof ik dat ik dit jaar beschik over drie paren van zeer hoog gehalte en ik verwacht ze alle drie maximaal te gebruiken naar gelang van de speciale kwaliteiten die ik ze toedenk en afhankelijk van de verschillende tegenstanders. Het maakt trouwens niet uit wat wie dan ook er van denkt, tot nader order ben ik degene die beslist.

Dat betekent niet dat het een kwestie van rouleren van paren is (wat, gelukkig voor ons, nog wel eens gebeurt bij andere teams, omdat het makkelijk is) noch dat twee paren afwisselend spelen samen met een ankerpaar, of dat een paar slechts bij mondjesmaat zal worden opgesteld.



Maar goed, dat is allemaal theorie. In de praktijk kan ik genoopt zijn heel snel van tactiek te moeten veranderen. Weet je, met drie goede paren in het strijdperk is mijn theorie uiteindelijk heel eenvoudig. Ik heb drie mogelijke combinaties: AB, AC en BC (laten we voor het moment even geen enkele hiërarchische volgorde aan deze letters toekennen). Ik begin met ze afwisselend te proberen gebaseerd op mijn opvattingen en inspiratie. Als alles goed gaat, gaan we zo verder, en winnen we in het algemeen. Maar als AB bijvoorbeeld na drie of vier zittingen niet goed functioneert, zal die combinatie praktisch niet meer spelen. Ik wil niet weten waarom de combinatie niet loopt. Ik heb de vips te zeer nodig om me nieuwe experimenten te kunnen permitteren, terwijl de tegenstanders ondertussen uit het gezicht verdwijnen.



Evenzo, als paar B noch samen met A noch samen met C de broodnodige punten binnenbrengt, zet ik ze buiten spel, zelfs als het duidelijk is dat de slechte resultaten voor een groot deel berusten op hun nevenpaar! Het is misschien pure pech, maar ik kan er niets aan doen. En als het een mentale kwestie bij de een of de ander is, kan ik niets anders doen dan het betrouwen; psychoanalyse is niet mijn sterkste kant. Het is allemaal misschien een beetje onrechtvaardig maar het is de enige doelmatige aanpak en niets of niemand zal me er van af brengen.

Mijn reguliere spelers weten dit zo goed dat geen van hen, zelfs in deze extreme situaties, ooit geprobeerd heeft me te beïnvloeden. Degenen die zich benadeeld voelen sputteren een beetje zo nu en dan, maar daar blijft het bij. Als ze anders zouden handelen zou mij dat slecht bevallen en hun zou dat niets opleveren. Voor mij geldt dat een npc die beïnvloedbaar is door wat anders dan de resultaten beter thuis kan blijven.

Wat is uw prognose voor dit EK?

Het is altijd moeilijk om een EK te winnen en nog moeilijker om te beweren dat je het gaat winnen. Het doel is toevallig om een gemiddelde van (tenminste) 19 vips te halen, tussen een ongelofelijke serie valkuilen door, en dat is makkelijker te programmeren dan te verwezenlijken.

Toch, als alles normaal verloopt, zijn we dit jaar voldoende gewapend om met de eer te gaan strijken. Ik beloof je dat ik er op toe zal zien.

U zult eveneens npc zijn van de juniorenploeg bij de eerste WK voor junioren in Amsterdam. Denkt u dat u over de beste ploeg beschikt, ofwel, bent u het met me eens dat de nieuwe lichte die onze huidige juniorenploeg moet gaan aflossen het niet best doet?

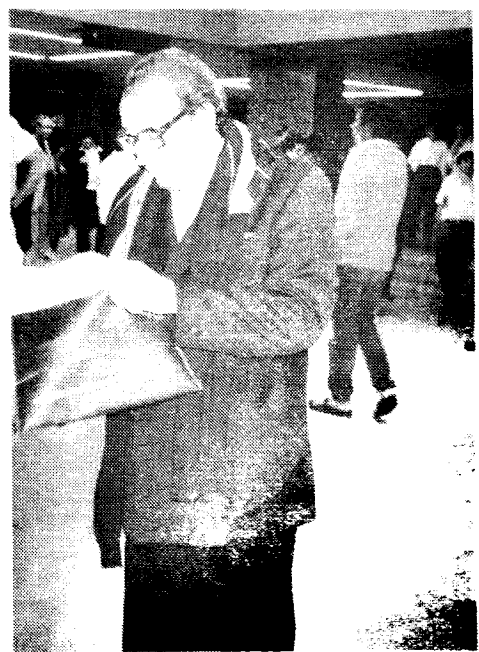
Inderdaad, de aflossing tekent zich nog niet aan de horizon af en dat is in zoverre verontrustend dat Bénédicte Cronier net 25 is geworden (de leeftijdslimiet)!

Mijn basisformatie voor Amsterdam zal bestaan uit Quantin-Multon en Bénédicte-Christian Desrousseaux. Die zijn heel goed, maar volgens mij is het praktisch onmogelijk om voortdurend met z'n vieren te spelen. Wel, het derde paar bestaat uit Dussol en Courtel. Zij zijn allebei bijzonder talentvol en aardig maar spelen praktisch niet meer samen en ze zijn trouwens niet van plan hun partnership dit seizoen aan te houden. In dat geval weet ik niet wat ik zal doen.

U bent de nationale coach. Het lijkt erop dat onze vedettes moeilijk tot enigerlei training zijn te bewegen omdat ze of geen tijd menen te hebben of het niet nodig vinden. Wat moet de rol van de nationale trainer zijn en wat is er nodig om deze te vervullen?

Ik ben inderdaad de bondscoach maar dat is een beetje pompeuze titel als je mijn activiteiten op dat gebied bekijkt.

Onze vedettes weigeren niet echt om te oefenen, maar ze kunnen haast niet meer dan een weekend per jaar daaraan besteden, gegeven hun onophoudelijke gereis en hun vele verplichtingen. Dat is jammer



Schemeil



want de gebruikelijke trainingsmethode (die bestaat uit het in recordtijd bieden van honderden competitieve handen - voor het spelen is het te laat!) is veel doeltreffender dan vijftig parentoernooien of dertig viertallenwedstrijden (waar negen van de tien spellen van geen belang zijn).

Ik geloof beslist, dat dat ons heel sterk heeft geholpen in bijvoorbeeld Wiesbaden. Twee van de drie paren - Szwarc-Mouiel en Corn-Cronier - waren op militaire wijze getraind door de Franse Bond en zijn gedurende twee of drie dagen zeer grondig geëxamineerd.

Ik ben ervan overtuigd dat daarin, als het niet de reden van ons succes was, dan toch in elk geval de reden van het gemak waarmee het ging ligt opgesloten (we hadden een voorsprong van 72 vips - meer dan drie en een halve wedstrijd! - voor de laatste wedstrijd).

In werkelijkheid is mijn activiteit als trainer vooral op de junioren waarover we net spraken gericht, die ik dank zij de inspanningen van onze managers twee of drie keer per jaar onder de beste omstandigheden kan trainen. De resultaten zijn bevredigend: van de drie keer dat we zijn uitgekomen werd het één keer een EK-kampioenschap (1984, Hasselt), één keer zilver bij het EK (1986, Boedapest, npc Michel Sahal) en één keer brons bij de laatste EG kampioenschappen.

Maar ik vind juist dat de taak van een bondscoach bestaat uit het proberen om een volgende generatie te kweken, die op het moment helaas heel erg op zich laat wachten. Of ik het nu ben of een ander, hij moet volgens mij in nauwe samenwerking met de voorzitters van de regionale committees, Frankrijk doorkruisen (al is het maar per telefoon!) op zoek naar nieuwe talenten, precies zoals dat bij voetbal en tennis gaat. Na ze te hebben opgespoord zou hij ze moeten opleiden, ze nauwgezet moeten volgen en zo langzamerhand moeten proberen zoveel mogelijk waardevolle paren te vormen. Dat is onmisbaar, niet alleen voor de diverse junioren kampioenschappen, maar evenzeer voor de vernieuwing van het hele Franse bridge, dat nu teveel zit opgesloten in Parijs, waar de jongeren maar moeilijk binnen kunnen glippen.

Het woord is aan onze managers, die trouwens mijn standpunt delen, althans het principe erachter.

U heeft meerdere malen een duidelijk standpunt ten aanzien van de wijze van selecteren geuit. Het is voor niemand een geheim: u bent een ferme tegenstander van de selectie van paren. Een selectie van zestallen zou echter de kansen om de drie beste paren van het jaar bijeen te brengen sterk reduceren.

Wat de samenhang binnen het team betreft hebben we in het nabije verleden kunnen zien dat dat argument geen hout snijdt, aangezien een team dat gevormd is uit zes van de beste vrienden bij het eerste incident in schelden uitbarst. Wij verbergen onze voorkeur voor de selectie van paren niet; het is terecht dat u de kans krijgt om uw argumenten tegenover de onze te laten horen.

Ik ben niet echt tegen de selectie van paren. Ik ben voor de selectie van viertallen; dat is niet helemaal hetzelfde. Maar dan wel de selectie van viertallen vanaf het eerste begin. Dat is de



beste manier om enerzijds onderweg niet de hele sterke paren kwijt te raken en anderzijds vooral hechte en geharde teams te vormen. Bovendien geeft deze methode de mogelijkheid echte talenten op te sporen. Alleen bij viertallen leert een echte bridger het vak en kan je de echte speler herkennen. En laten ze niet aankomen met dat Chemla, Lebel, Perron, Mari en Soulet dankzij paren selecties zijn opgekomen. Niets is minder waar. Het zijn hun successen in het algemeen en die bij het viertallen in het bijzonder waardoor ze zijn opgevallen. Hetzelfde resultaat zou er zijn bereikt wanneer de selectie zou zijn gebaseerd op achtallen of zestientallen!

Kijk naar de Italianen. Jarenlang hebben ze niet eens over selecteren gesproken. Hun kampioenen hebben alles gewonnen na automatisch gekozen te zijn op basis van hun bijeengezamelde (viertallen)resultaten. Vervolgens hebben ze een vorm van viertallen-selectie gehouden (met een klein aantal teams) en dat heeft steeds het wereldkampioenteam opgeleverd. Tenslotte, ik geloof dat ze nu wel de pareselectie hanteren en die moet zich nog steeds bewijzen teneer daar de campionissimi weigeren om die te spelen.

Kijk naar de Amerikanen. Daar gaat het om de winnaars van de belangrijkste viertallenwedstrijden op de USA wedstrijdkalender.

U houdt er niet van om spelers te classificeren. Toch moet u voor uzelf zoiets wel doen. Kunt u iets daarvan laten doorschemeren?

Reken daar maar niet op. Ik kan wel aangeven welke paren - of individuele spelers - ik op het ogenblik waardig acht in het Franse team te opereren. Allereerst de reeds genoemde paren en Covo-Paladino. Dan zou ik op het eerste plan nog plaatsen het paar Levy-Mouiel en verder Stoppa-Reiplinger. En dan denk ik nog dat we een hoop mogen verwachten van nieuwe combinaties als Paigenbaum-Quantin of Christian Desrousseau-Pilon. En dan de oude garde: Roudinesco-Delmouly, Gérard Desrousseau-X en Szwarc-X. En natuurlijk ( ik ben niet gek) Meyer-Le Royer.

De laatste vraag. Er wordt wel eens gezegd dat u terug gaat treden. Wie zou u kunnen gaan vervangen?

Er zijn een aantal kandidaten. Toch heb ik wel een voorkeur: Jean-Louis Stoppa. Deze grote kampioen kent het internationale bridge uitstekend en hij is erg populair onder de Franse en de meeste buitenlandse spelers. Aan de andere kant is zijn gemoedelijke uiterlijk slechts schijn. In werkelijkheid weet hij precies wat hij wil, heeft hij gezag en laat hij zich niet gauw beïnvloeden. En hij speelt altijd op het hoogste niveau. Als mijn idee hem wat lijkt, dan moet hij maar eens kiezen. Onder ons gezegd en gezwezen, ik hoop dat dat gauw gebeurt...

© vertaling STAR Magazine



..zes-  
tallen.  
len.



# HET FRANSE MONSTER

Toine van Hoof



Hoeveel keer denkt U dat de Franse topspeler Paul Chemla met zijn land Europees bridgekampioen is geworden? U moet dan weten dat dit inmiddels 44 jarig enfant terrible vanaf 1971 (Athene) vrijwel ononderbroken een vaste keus voor het Franse team is geweest. Alleen in 1974 (Herzlia) en 1983 (Wiesbaden) was hij er niet bij.

Welnu wat dacht U? Twee, drie keer? Mis! Paul Chemla is nog nooit Europees viertallenkampioen geweest. Een verrassend gegeven. Want Frankrijk heeft in de afgelopen twintig jaar toch regelmatig de titel voor zich opgeëist. Zeker, maar dat was in 1970 (Estoril), toen Chemla nog te jong was om mee te doen, en in 1974 en 1983, toen hij was gepasseerd. Maar, zult U zeggen, ik herinner me toch dat Chemla ooit toch een keer iets dergelijks heeft gewonnen. Correct, dat was in 1980 in Valkenburg maar dat betrof de bridge Olympiade.

"Chemla is een monster", schreef een Franse journalist. "Met hem zullen we nooit meer iets bereiken." Hij doelde hiermee ongetwijfeld op de alles behalve goede teamgeest van de Franse ster. Het verhaal ging in Brighton dat de Fransen altijd hun scorelijstjes in duplo bijhielden wanneer Chemla en Abecassis beiden waren opgesteld. Reden hiervan was dat Chemla zijn captain opgedragen had Abecassis tijdens het toernooi minimaal 15 meter bij hem vandaan te houden, zodat het uitslaan op twee verschillende plaatsen diende te geschieden. Ook zou Chemla op een voorstel van Jose Damiani om met het team gezamenlijk te gaan eten geantwoord hebben: "Om met ons gezellig te eten heb je twee goede restaurants nodig."

Slachtoffer van Chemla's gedrag werd de jonge Abecassis die zich op een gegeven moment zelfs met psychische problemen bij de dokter meldde.

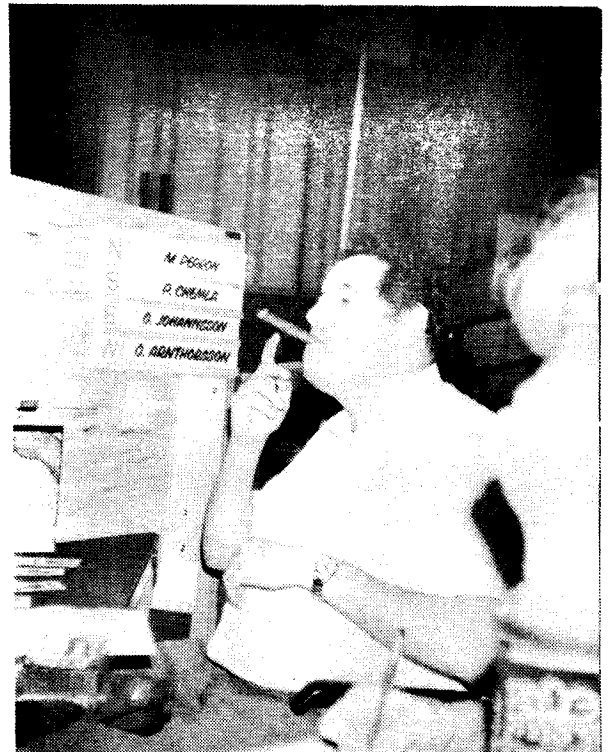
"Jamais un mot gentil!" konden voorbijgangers hem huilend horen roepen.

Op Chemla hadden dergelijke scènes ogenschijnlijk geen invloed. Tijdens de wedstrijd zat hij zoals altijd op zijn nagels te bijten of op een dikke sigaar te kluiven en na afloop ijsbeerde hij gewoontegetrouw in zijn karakteristieke houding minutenlang door de hal. Maar de kenner kon toch merken dat er iets mis was. Als het goed gaat met Paul hoor je hem altijd, opgewonden gesticulerend, spellen vertellen, eindigend in een hoog hinnekend gelach, dat vervolgens onvermijdelijk overgaat in een onbedaarlijke hoestbui. Je kon Paul in Brighton niet veel horen hoesten.

Hoe slecht het ging bleek bijvoorbeeld uit de volgende twee spellen uit de wedstrijd Frankrijk-Polen.

O/Allen	♠ A H 7 6	♠ B 9 8 4
	♥ H V 8 5 3	♥ A B 7 6 4 2
	♦ V 10 7	♦ B
	♣ 9	♣ 8 7
	♠ 10 2	
	♥ 10	
	♦ 9 8 6 2	
	♣ V B 10 6 5 2	
	♠ V 5 3	
	♥ 9	
	♦ A H 5 4 3	
	♣ A H 4 3	

west	noord	oost	zuid
-	-	pas	1♦
pas	1♥	pas	2♣
pas	2♠	pas	3♦
pas	4♦	pas	5♠
pas	6♦	pas	pas



Paul Chemla

...jamais un mot gentil...

Gesloten waren de Polen in 3SA blijven hangen, maar Chemla-Perron boden het uitstekende ruitenslem, te spelen door het monster zelf. West was zo vriendelijk niet met zijn singleton harten uit te komen. In plaats daarvan legde hij ♠2 op tafel. Het is nu een makkelijk spel geworden: ♠V pakken op tafel, ♠A en klaveren troeven met ♠7, ♠10 incasseren, schoppen naar de vrouw, ♠AH en harten na. De verliezende klaveren kan nu altijd op een hoge harten weg.

Chemla legde echter in slag 1 in dummy ♠7 en kon het spel niet meer maken.

Ook met het volgende spel uit de tweede helft zal hij niet blij geweest zijn:

♠ H 8 4 3 2  
♥ 10 8  
♦ A 5 3  
♣ 4 3 2

Chemla past en hoort links 1♥. Het gaat nu pas-pas. U kwetsbaar, zij niet. Biedt U 1♠?

Paul wel, en toen ging het: ♠-pas-4♥, en dat werd vlot gemaakt. Het hele spel:

Z/NZ	♠ A 10 9 5	
	♥ 9 3	
	♦ 7 4 2	
	♣ A 9 7 6	
♠ V		♠ B 7 6
♥ A H V B 5 2		♥ 7 6 4
♦ H V 8		♦ B 10 9 6
♣ V 10 8		♣ H B 5
	♠ H 8 4 3 2	
	♥ 10 8	
	♦ A 5 3	
	♣ 4 3 2	

Gelukkig hoestte aan de andere tafel Cronier als oost 1SA op na de 1♥ opening van zijn partner, die onmiddellijk in 4♥ aanlegde. Dit werd overigens plus 1 gemaakt toen noord met ♠10 meende te moeten starten.

De wedstrijd Frankrijk-Denemarken was op het rama, zodat we verrichtingen van Chemla goed konden volgen. Op een van de eerste spellen blunderde de Fransman op ongekende wijze.

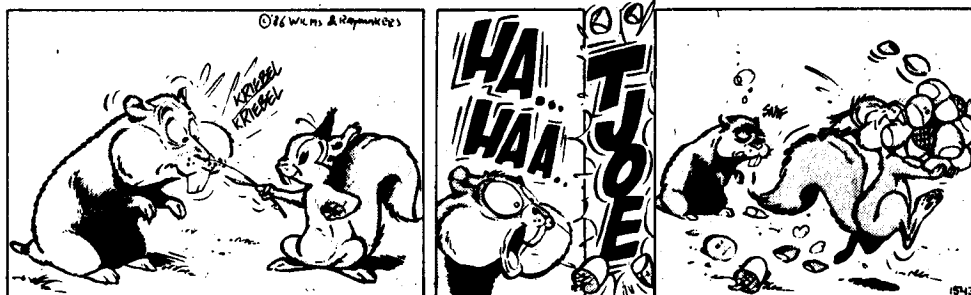
Z/NZ	♠ 10 9 4 3 2	
	♥ A B 8 3	
	♦ B 7	
	♣ A 6	
♠ 7		♠ V 8 5
♥ V		♥ 10 9 7 6
♦ V 10 8 6 5 3		♦ H 2
♣ H 8 7 4 2		♣ V B 9 3
	♠ A H B 6	
	♥ H 5 4 2	
	♦ A 9 4	
	♣ 10 5	

west	noord	oost	zuid
Perron	Schou	Chemla	Hulgaard
-	-	-	pas
pas	2♥	pas	2SA
3SA	pas	5♣	dbl
pas	5♥	pas	5♠
pas	pas	pas	

De bieding vereist enige toelichting. De pas van zuid toont 8+ en 4+ schoppen; 2♥ is 4+ schoppen en minimaal 7 punten, en 2SA is mancheforcing.

Schou had er beter aan gedaan op 5♣ gedubbeld te passen voor de zekere 300. Maar zie wat er gebeurde. Perron startte ♠2 voor het aas op tafel. ♠2 Volgde naar het aas, en ♥2 via de vrouw voor het aas op tafel. Nu kwam ♠10 die Hulgaard liet doorlopen, en een schoppen naar de heer. Hij ging er nu met ♠10 uit. Perron liet de slag doorlopen naar ♠B van Chemla en deze vervolgde veilig met ♥10. De leider nam met ♥B op tafel en vervolgde met ♠7.

Ongelovig zag het ramapubliek Chemla ♠2 bijgooien. Hulgaard greep zijn kans, pakte ♠A en speelde ruiten na, waarna Chemla het spel kon insteken.



...ophoesten...

Aan de andere tafel presteerde Steen Møller het met de westhand nooit te bieden, waardoor Lebel, onkundig van de verdeling, in ♠ al 1 down ging.



Zia Mahmood

Gelegenheids-ramacommentator Zia Mahmood dacht te oorzaak van Chemla's falen te weten: "For the first time this tournament I didn't see Paul in the Casino last night. I think he had too little wine and too much sleep." Het bleef kwakkelen met hem:

N/- ♠ B 7 6 3  
♥ A 8 7 5  
♦ 10 5 3 2  
♣ V

♠ A 10 9 5  
♥ 6  
♦ 9 7 4  
♣ H B 9 5 2

♠ V 8  
♥ V B 9 3 2  
♦ H B  
♣ A 10 8 4

♠ H 4 2  
♥ H 10 4  
♦ A V 8 6  
♣ 7 6 3

west	noord	oost	zuid
-	10(0-7)	pas	10(10-18,3+♥)
pas	2♥	pas	pas
dbl	pas	3SA!	pas
pas	pas		

Chemla kreeg uiteraard een hartenstart, kon de klaveren niet goed doen en hoorde even

later de thoroughbred Britse speakster zeggen: "Declarer goes three light, one hundred and fifty to North-South, Denmark." Het spel sloeg uit want aan de andere tafel haalden Cronier-Lebel 3♥ precies.

Echt zweten moest Chemla op het volgende spel:

O/OW	♠ B 10 5	
	♥ B 10 6	
	♦ A 2	
	♣ B 9 8 6 3	
♠ H 9 3		♠ V 8 6 4 3 2
♥ A 3		♥ H 9 8 4
♦ V 6 4 3		♦ B 9 7
♣ V 7 4 2		♣ A
	♠ A 7	
	♥ V 7 5 2	
	♦ H 10 8 5	
	♣ H 10 5	

Gesloten hadden de Denen als OW 2♠+1 gemaakt: de verdediging startte met drie ronden ruiten, getroefd in noord, en kreeg daarna alleen nog ♣A.

Chemla kreeg het in 2♠ veel moeilijker. De start was ♥2, genomen in de hand met de heer. ♣A en ♥A werden geincasseerd en een klaveren getroefd, harten getroefd en weer klaveren getroefd. Nu werd een harten getroefd met ♣9, maar noord troefde over met de tien. Schou speelde nu heel goed ♦A en ruiten na en kreeg zijn introever met ♣5. Nu kwam een klaveren uit noord en stond Chemla voor het blok. Nogal ongebruikelijk voor hem nam hij een lange denkpauze maar legde toen toch de juiste kaart: ♣8.

De tegenpartij hield de arme krullebol onder druk:

Z/Allen	♠ A B	
	♥ 10 7	
	♦ H B 9 8 6 4	
	♣ V B 9	
♠ 8 6 4 3 2		♠ H V 10 9
♥ H V 3		♥ B 9 5
♦ 5 2		♦ A 10 7 3
♣ 8 4 3		♣ 7 5
	♠ 7 5	
	♥ A 8 6 4 2	
	♦ V	
	♣ A H 10 6 2	

Na een onbegrijpelijk biedverloop waren de Denen in 6♣ terecht gekomen, te spelen door zuid. Perron startte schoppen voor het aas, en Hulgaard vervolgde onmiddellijk met ♦4 van tafel. Opnieuw ging Chemla in diepe trance. Uiteindelijk pakte hij ♦A en zag opgelucht zuid bekennen. Hij nam ♣V mee voor 1 down.

Nadere analyse leert dat, ook als oost duikt, het spel niet gewonnen kan worden. Gesloten werd 3SA precies gehaald, en de enige goede score van de Fransen in de eerste helft was een feit: 12 imps. Toch vrat het aan Paul. Zijn volgende moeilijke beslissing kostte 10 imps:

- W/-
- ♠ V 6 5
- ♥ B 3
- ◇ B 5
- ♣ A V 9 8 7 5
- ♠ 9 8 4
- ♥ A 8 7 4
- ◇ A 7 4
- ♣ B 4 3
- ♠ 10 7
- ♥ V 10 9 6 5
- ◇ H V 6 2
- ♣ 10 6
- ♠ A H B 3 2
- ♥ H 2
- ◇ 10 9 8 3
- ♣ H 2



west	noord	oost	zuid
pas	1♥	1♠	pas
2♣	pas	3◇	pas
4♠	pas	pas	pas

De 1♥-opening toonde een onevenwichtig spel zonder hoge kleuren en 8+ punten. De verdediging begon met klaveren voor het aas en klaveren na voor de heer. Chemla sloeg ♠A, stak over naar ♥A en nam de schoppensnit. Het spel is nu gemaakt als de leider een tweede ruitenslag kan ontwikkelen. Chemla speelde ◇10 voor, zuid legde achteloos klein, en noord maakte ◇B. Harten na was voor de heer en Chemla incasseerde ♠H. Nu kwam ◇3, zuid de zes en opnieuw zat Chemla in de problemen. De leider kan noord gezien de bieding en het spelverloop op een doubleton ruiten taxeren. Is dat HB sec of VB sec geweest, dan is nu ◇A de goede kaart. Zat er B 5 dan moet de zeven gelegd worden. Chemla nam de beste kans, legde ◇A en was 1 down. Hij had natuurlijk in plaats van ◇3 in de beslissende slag ◇9 moeten voorspelen. Die had ik zuid nog moeten zien duiken.

Gesloten was het contract gemaakt: 10 imps voor Denemarken.

De stand na deze rampzalige eerste helft was 70-14 in het voordeel van de Denen, die in de tweede helft nog verder uitliep: 112-42, een beschamende 25-4.

De Fransen, die tot dan toe goed in de running waren geweest voor de tweede plaats, werden teruggeworpen in het klassement. Op de voorlaatste dag volgde enig herstel, mede dank zij een 20-10 zege op België. Aan deze uitslag zat echter en luchtje. De Belg Wanuffel riep arbitrage tegen zijn partner Fauconnier, die hij ervan verdacht aan de andere kant van het scherm de bevriende Fransen de nodige impen toe te spelen. Vanaf dat moment hielden twee arbiters de verrichtingen van Fauconnier nauwlettend in de gaten.

Met nog 1 wedstrijd te gaan was de stand:

1. Zweden 409.5
2. Noorwegen 393
3. Groot-Brittannië 388
4. IJsland 386
5. Frankrijk 382

Op het programma stonden nog de wedstrijden GB-IJsland, Zweden-Frankrijk en Nederland-Noorwegen. Het was duidelijk waar Frankrijks kansen lagen om nog tweede te worden: GB en IJsland zouden ongeveer gelijk moeten spelen, Frankrijk zou Zweden dik moeten verslaan, en Noorwegen zou van Nederland moeten verliezen.

Chemla had dit inmiddels ook bedacht. In de bar van het Metropolitan Hotel stond hij aan de vooravond van de finale dit omstandig aan zijn landgenoten uit te leggen. Vooral de toon waarop hij vertelde dat Nederland van Noorwegen zou moeten winnen maakte duidelijk dat hij niet meer echt in zijn kansen geloofde. Hij kreeg de Nederlandse equipe, die rustig in een pintje zat te happen, in het oog en voegde zich bij hen: "Joe noo, oewie stil ave a sjance. First Icelande and Englande wille ave to make a draw or so, hihihihih, seconde we ave to beat Sweden, hihihihih, and sird you ave to beat Norway, hihihihihihihihihihihih." Hij begon nu echt onbedaarlijk te lachen, en ja hoor, het bekende gehoest volgde. De afloop was voorspelbaar. Engeland won krap van IJsland, en eindigde op 406, Nederland versloeg verrassend Noorwegen, dat ook op 406 eindigde, maar de Fransen zelf lieten het afweten tegen Zweden en verloren met 22-8. Paul Chemla, het Franse monster, zou het ooit nog wat met hem worden?



# KRYPTOGRAM

Emmy van Houten/Pim de Voogt



Het zit ons, maar daarom jullie puzzelaars des te meer, niet mee. Alweer een foutje in een omschrijving. Al gevonden? Of nog steeds bezig de hersens te kraken omdat het deze keer echt niet klopt? Wat zit er in vredesnaam nu aan enige bridgetafel? Welnu, aan menige bridgetafel zit een expert. Dus ook aan enige! Maar om eerlijk te zijn, dat 'm'netje was helaas weggevallen.

Oplossingen van Louis Willemsens, Cees Carlier, Mw. Merkestein en Hans Verboom. Geen grindput, grindvat of grindmat, maar grindgat natuurlijk.

Dit was de oplossing van het kryptogram uit STAR Magazine 32:

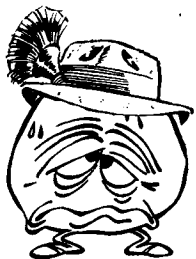
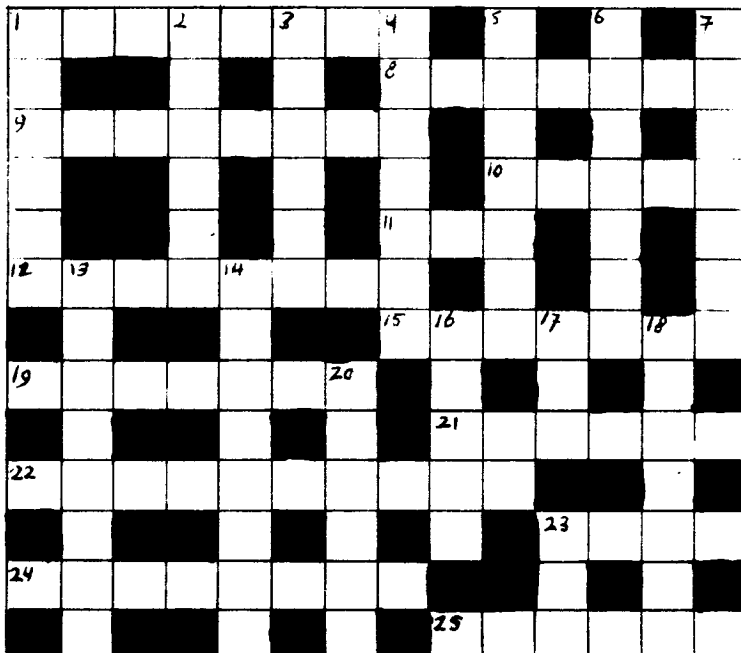
Horizontaal: 1:gehoorgang;6:spiek; 9:aasgier;10: idioom;11:even;13:denker;14:galbeker;16:snar;17: begroeten; 19:wals; 21:waterbed; 24:liflaf; 25: cent; 28:amaryl;29:wieldop;30:dode; 31:boventonen.  
Vertikaal: 1:gram; 2:haspel; 3:opinie; 4:gare;5: grindgat;7:pronken;8:kamerbreed;12:verbouwen; 14: gruweldaad; 15:bijs;16:snor; 18:golfclub; 20:laf-aard; 22:expert;23:bonden;26:twee;27:open.

## HORIZONTAAL

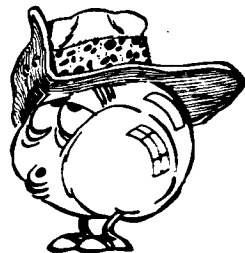
1. gang waar water mag stromen (8)
8. oma en Elsa gaven de arme een duit (7)
9. gewoonlijk vind je die staaf bij de hal (8)
10. wagen voor een visboer (5)
11. erwtenhoedje (3)
12. in dit bedrijf hebben een hoop mensen achter elkaar veel te doen (9)
15. inkrimpen om te verbeteren (7)
19. zo te horen heb je zelf dit hoofddeksel nodig om vooruit te komen (7)
21. blazen om nieuwe lusten op te doen? (6)
22. accepteren om tot sla te vermaken? (10)
23. beteuterd, want niet gehaald (4)
24. lichaamsdeel om zuivel mee weg te werken? (8)
25. steen van zangers (6)

## VERTIKAAL

1. wordt een beetje loodig als je moe bent (6)
2. kan het lichaamsdeel daarin, of kan die op het lichaamsdeel? (6)
3. toespraak om mee te beginnen (6)
4. vader met z'n favoriete groente in de hemel(7)
5. vochtig vasthouden (7)
6. wat en voorrecht om zo'n plaat te krijgen (7)
7. koude kamer (7)
13. een hond fokken die smectig kan hijgen? (8)
14. dat is een opsteker, zo'n gravure (8)
16. een beroep voor de dorst (5)
17. gek getal voor zo'n regel (3)
18. nochtans kortstondig in orde (7)
20. Johannes hield er ook van (6)
23. beest om je nek (3)



...erwten



hoedje...